

378.17302912

๙๗๕๙๐

๙.๓

กลวิธีศึกษาของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยรามคำแหง

ปริญญานิพนธ์

ของ

สุชาดา ไชคเหมาะ

18 พ.ย. 2534

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต วิชาเอกบรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์
กุมภาพันธ์ 2534

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

174309

คณะกรรมการควบคุมและคณะกรรมการสอบได้พิจารณาปฏิญานพนธ์ฉบับนี้แล้ว
เห็นสมควรรับ เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาคามหลักสูตรปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต วิชาเอก
บรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์ ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

คณะกรรมการควบคุม

.....ประธาน

(รศ. เฉลียว พันธุลีศา)

.....กรรมการ

(รศ. ชาศาศักดิ์ วชิรปรีชาพงษ์)

คณะกรรมการสอบ

.....ประธาน

(รศ. เฉลียว พันธุลีศา)

.....กรรมการ

(รศ. ชาศาศักดิ์ วชิรปรีชาพงษ์)

.....กรรมการที่แต่งตั้งเพิ่มเติม

(ผศ. สุทัศน์ ส่องแสงจันทร์)

บัณฑิตวิทยาลัยอนุมัติให้รับปฏิญานพนธ์ฉบับนี้ เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาคามหลักสูตร
ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต วิชาเอกบรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์ ของมหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ

.....คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

(ศ.ดร. สมพร บัวทอง)

วันที่...๘... เดือน...มิถุนายน... พ.ศ. ๒๕๓๔

ประกาศคุณูปการ

ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลงได้ด้วยความอนุเคราะห์จากผู้มีพระคุณ กล่าวคือ
รองศาสตราจารย์เจดีย์ว พันธ์สีตา รองศาสตราจารย์ชิตาศักดิ์ วชิรปรีชาพงษ์
ซึ่งกรุณาเป็นประธานและกรรมการที่ปรึกษาปริญญานิพนธ์ และผู้ช่วยศาสตราจารย์สุพจน์
ส่องแสงจันทร์ ซึ่งกรุณาเป็นกรรมการสอบปริญญานิพนธ์ ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณมา ณ
โอกาสนี้

ขอขอบพระคุณรองศาสตราจารย์ ดร.สุรศักดิ์ อมรรัตนศักดิ์ รองศาสตราจารย์
สมพันธ์ เลชะพันธ์ รองศาสตราจารย์ทวีศักดิ์ ฉาณประทีป ที่กรุณาให้คำปรึกษาแนะนำ
ตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย และขอขอบพระคุณ คุณนเร เหลลาวีชา ที่กรุณาให้ความ
ช่วยเหลือในการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยคอมพิวเตอร์

ขอขอบพระคุณมหาวิทยาลัยรามคำแหงที่ส่งเสริมและให้ทุนอุดหนุนในการทำวิจัย
ครั้งนี้

ท้ายที่สุดนี้ ขอขอบพระคุณนักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหงที่ได้ให้ความอนุเคราะห์
ในการตอบแบบสอบถาม

สุชาดา โชคเหมาะ

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ	1
ภูมิหลัง	1
* ความเหมาะสมของการศึกษาค้นคว้า	4
ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า	4
ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า	5
สมมติฐานของการศึกษาค้นคว้า	6
* นิยามศัพท์เฉพาะ	6
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	7
ความหมายของกลวิธีศึกษา	7
แนวคิดเกี่ยวกับกลวิธีศึกษา	8
การฝึกหัดกลวิธีศึกษา	13
งานวิจัยภายในประเทศ	18
งานวิจัยในต่างประเทศ	21
3 * วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า	24
* การเลือกประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	24
* การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล	25
การเก็บรวบรวมข้อมูล	26
การจัดกระทำข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล	27
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	28

บทที่	หน้า
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	31
* 5 สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	52
ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า	52
วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า	52
สรุปผลการศึกษาค้นคว้า	54
อภิปรายผล	55
ข้อเสนอแนะ	58
ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป	59
บรรณานุกรม	61
ภาคผนวก	65
ประวัติย่อของผู้วิจัย	84

บัญชีตาราง

ตาราง	หน้า
1 กลุ่มตัวอย่างจำแนกตามคณะ และผลการเรียน	25
2 วิเคราะห์ระดับปฏิบัติของนักศึกษา จำแนกตามกลวิธีศึกษา	32
3 วิเคราะห์ความแปรปรวนคะแนนกลวิธีศึกษากับคณะของนักศึกษา	33
4 เปรียบเทียบความแตกต่างในกลวิธีศึกษาเป็นรายคณะ	34
5 การวิเคราะห์ความแปรปรวนคะแนนการอ่านกับคณะของนักศึกษา	35
6 เปรียบเทียบความแตกต่างของกลวิธีที่การอ่านเป็นรายคณะ	36
7 การวิเคราะห์ความแปรปรวนคะแนนการฟังกับคณะของนักศึกษา	37
8 การวิเคราะห์ความแปรปรวนคะแนนวิธีการอ่านและทบทวนกับคณะของ นักศึกษา	38
9 การวิเคราะห์ความแปรปรวนคะแนนการศึกษาค้นคว้าในห้อง สุ่มกับคณะ ของนักศึกษา	39
10 วิเคราะห์ความแปรปรวนคะแนนการใช้แหล่งความรู้อื่น ๆ กับคณะของ นักศึกษา	40
11 เปรียบเทียบความแตกต่างในการใช้แหล่งความรู้อื่น ๆ เป็นรายคณะ	41
12 วิเคราะห์ความแปรปรวนคะแนนการเข้าร่วมกิจกรรมกับคณะของนักศึกษา ...	42
13 วิเคราะห์ความแปรปรวนคะแนนการจดบันทึกกับคณะของนักศึกษา	43
14 วิเคราะห์ความแปรปรวนคะแนนการจัดตารางเวลากับคณะของนักศึกษา	44
15 เปรียบเทียบความแตกต่างในการจัดตารางเวลาเป็นรายคณะ	45
16 วิเคราะห์ความแปรปรวนคะแนนการเตรียมตัวสอบกับคณะของนักศึกษา	46
17 วิเคราะห์ความแตกต่างระหว่างผลการเรียนกับกลวิธีศึกษาของนักศึกษา โดยภาพรวม	47

ตาราง	หน้า
18 เปรียบเทียบกลวิธีการศึกษาของนักศึกษากับผลการเรียนของนักศึกษา	48
19 ระดับปัญหากลวิธีศึกษา จำแนกตามกลวิธีศึกษา	50
20 ระดับปัญหากลวิธีศึกษาที่นักศึกษาเสนอแนะ	51

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

เป้าหมายของการจัดการศึกษาในสถาบันอุดมศึกษา ได้แก่ การมุ่งพัฒนาคนให้มีความรู้ มีทักษะในการประกอบอาชีพอย่างมีประสิทธิภาพ มีคุณธรรม จริยธรรม ค่านิยม และมีบุคลิกภาพดี การที่นิสิตนักศึกษาจะได้รับความสำเร็จทางการศึกษา หรือได้รับการพัฒนาทั้งที่กล่าวมาแล้ว มีองค์ประกอบต่าง ๆ เข้ามาเกี่ยวข้อง เช่น องค์ประกอบทางด้านสติปัญญา สังคมสิ่งแวดล้อม การปรับตัว การใช้เวลาว่าง เสริมธุรกิจ และการเข้าร่วมกิจกรรมเสริมหลักสูตร เป็นต้น (ทัศนีย์ ศิริวัฒน์. 2532 : 1)

ถึงแม้ว่าสติปัญญาจะเป็นองค์ประกอบที่ได้รับการยอมรับว่ามีผลต่อความสำเร็จทางการศึกษาในทุกระดับ แต่แท้จริงแล้วองค์ประกอบที่ส่งผลต่อความสำเร็จทางการศึกษายังมีองค์ประกอบด้านต่าง ๆ รวมอยู่ด้วย (ศิริลักษณ์ เทพหัสดิน ณ อยุธยา. 2523 : 1-2) ดังที่ เมห์เรน และเลห์มาน (Mehrens and Lehmann. 1973 : 402) ได้กล่าวว่า ผู้เรียนจะเรียนได้ดีเพียงใดนั้นไม่ได้ขึ้นอยู่กับความสามารถหรือเชาว์ปัญญาอย่างเดียว องค์ประกอบอื่นก็อาจมีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนได้ เช่น วุฒิภาวะ แรงจูงใจ ทักษะทางการเรียน เจตคติของผู้เรียนที่มีคุณค่าทางการศึกษา ต่อวิธีการสอนของอาจารย์ ต่อวิชาที่เรียน และความสัมพันธ์ระหว่างนักศึกษากับเพื่อน

มหาวิทยาลัยรามคำแหง เป็นสถานการศึกษาและวิจัยแบบทฤษฎี (มหาวิทยาลัยรามคำแหง. 2530 : 45) รับสมัครนักศึกษาเข้าเรียนในระดับปริญญาตรีโดยไม่มีการสอบคัดเลือก และไม่จำกัดจำนวน ใน 7 คณะวิชา คือ คณะนิติศาสตร์ คณะบริหารธุรกิจ คณะมนุษยศาสตร์ คณะศึกษาศาสตร์ คณะวิทยาศาสตร์ คณะรัฐศาสตร์ และคณะเศรษฐศาสตร์ ระบบการศึกษาของมหาวิทยาลัยเป็นแบบทวิภาค โดยแบ่งเวลาศึกษาในปีการศึกษาหนึ่งออกเป็น 2 ภาคการศึกษา คือภาคปกติ และภาคฤดูร้อน นับแต่ปีการศึกษา 2530 เป็นต้นมามหาวิทยาลัยได้กำหนดให้มี

ภาคฤดูร้อน 1 และ ภาคฤดูร้อน 2 เพิ่มขึ้น เป็นการเปิดโอกาสให้นักศึกษาสำเร็จการศึกษาได้เร็วยิ่งขึ้น นักศึกษาสามารถลงทะเบียนในภาคการศึกษาปกติได้ภาคละไม่เกิน 24 หน่วยกิต ภาคฤดูร้อนลงทะเบียนได้ภาคละไม่เกิน 12 หน่วยกิต (มหาวิทยาลัยรามคำแหง, 2531 : A23) การจัดการเรียนการสอนมีทั้งบรรยายในชั้นเรียนและใช้สื่อการสอนทางไกล ได้แก่ บรรยายทางสถานีวิทยุโทรทัศน์ ทางวิทยุกระจายเสียง และการบริการวิชาการที่ศูนย์บริการส่วนภูมิภาค สำหรับการบรรยายในชั้นเรียนทั้งที่มหาวิทยาลัยรามคำแหงที่หัวหมากและที่วิทยาเขตบางนา ซึ่งมีชื่อเป็นทางการว่า "วิทยาเขตปัจฉิมสวัสดิ์ - สุวรรณภาศรี" มีการใช้โทรทัศน์วงจรปิดประกอบการสอนในวิชาที่นักศึกษาลงทะเบียนเรียนเป็นจำนวนมาก เช่น วิชาพื้นฐานทั่วไป นักศึกษาที่มาเรียนมี 2 ประเภท คือ นักศึกษาที่ทำงานทำกับนักศึกษาที่ไม่มีงานทำ ส่วนพฤติกรรมจะมาเรียนมีทั้งมาเรียนประจำที่มหาวิทยาลัย มาเรียนเป็นบางครั้ง และไม่เคยมารเรียนที่มหาวิทยาลัยเลย สื่อการเรียนที่ใช้คือ ตำรา แอปปันท์เสียงสรุปคำบรรยาย สรุปย่อวิชาต่าง ๆ ของชมรมทางวิชาการ สรุปข้อสอบวิชาต่าง ๆ ของภาคเรียนก่อน ๆ พร้อมเฉลย สำหรับการเรียนในชั้นเรียนไม่มีการตรวจสอบเวลาเรียน นักศึกษาจะเข้าเรียนหรือไม่ก็ได้ ทั้งนี้ การเรียนให้ประสบผลสำเร็วนักศึกษาต้องมีวินัยในตนเอง พึ่งตนเองสูง มีความรับผิดชอบ มีความขยันหมั่นเพียร (พิชัย สิริวิวัฒน์, 2532 : 3 -4) ก่อนสอบทุกภาคการศึกษา ชมรมวิชาการของแต่ละสาขาวิชาได้ให้ความช่วยเหลือแก่นักศึกษาในการเตรียมตัวเข้าสอบเกือบทุกวิชาซึ่งเป็นการพบทบทวนบทเรียนให้นักศึกษาอีกครั้งหนึ่ง ถ้าสอบไม่ผ่านวิชาใดก็มีสิทธิสอบซ่อมหรือสอบแก้ตัวในวิชานั้น ๆ หากสอบซ่อมแล้วไม่ผ่านอีก ต้องลงทะเบียนเรียนและสอบใหม่ บางวิชานักศึกษาเข้าสอบประมาณ 5 - 6 ครั้ง จึงสอบผ่านที่เป็นเช่นนี้อาจเนื่องมาจากนักศึกษาขาดวินัยในตนเอง ขาดความรับผิดชอบ ขาดทักษะในการเรียนที่ดี หรือมีวิธีการเรียนที่แตกต่างกัน นักศึกษาที่ไม่สามารถเรียนสำเร็จภายในเวลาที่มหาวิทยาลัยกำหนด 8 ปีการศึกษา จะต้องสมัครเรียนใหม่ โดยใช้สิทธิเทียบโอนหน่วยกิต แม้ว่าได้สมัครเรียนใหม่แล้วปรากฏว่ายังมีนักศึกษาจำนวนมากที่เรียนไม่สำเร็จ ปัญหาดังกล่าวย่อมเกิดการสูญเสียค่าทางการศึกษา นอกจากนี้ที่นักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหง ยังมีปัญหาด้านการเรียน

คือ นักศึกษาส่วนใหญ่ประมาณร้อยละ 90 เรียนไม่เก่งในบางวิชา ร้อยละ 82 - 88 เขียนบรรยายไม่ได้ดี อ่านหนังสือช้า มีความรู้พื้นฐานต่ำในบางวิชาไม่ได้ใช้เวลาศึกษาหาความรู้อย่างเพียงพอ ไม่มีแผนการเรียนที่ดีและกังวลใจเรื่องการสอบ ร้อยละ 77 - 79 ขาดสมาธิในการเรียน ความจำไม่ดี ร้อยละ 50 - 56 ไม่ได้รับความช่วยเหลือจากอาจารย์อย่างเพียงพอเป็นกันเอง (วรรณภา ปุณฺณโชติ และวัชรวิทย์ ทรัพย์มี. 2527 : 227) ทำให้นักศึกษาจะต้องช่วยตนเองในการศึกษาหาความรู้ตลอดเวลา ดังนั้น ถ้าผู้เรียนมีระบบการศึกษาที่ดีมาตั้งแต่ต้น จะช่วยให้เขาประสบผลสำเร็จในการศึกษาชั้นอุดมศึกษาได้ ดังที่บอร์โรว์ (Main. 1980 : 3 ; citing Borrow. 1946 : 3) ได้ศึกษาพบว่าปัจจัยต่าง ๆ คือ กลวิธี (Techniques) ทักษะ (Skills) ลักษณะนิสัย (Habits) และเจตคติ (Attitudes) เป็นปัจจัยที่มีความสำคัญยิ่งต่อผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษา มากกว่าเวลาที่ให้แก่การศึกษาเล่าเรียน และนักศึกษาที่มีสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนสูง เป็นนักศึกษาที่มีวิธีการเล่าเรียนอย่างเป็นระบบ

สมอลล์ (Main. 1980 : 3 ; citing Small. 1966 : 3) กล่าวว่าผลสัมฤทธิ์ผลทางวิชาการหรือการศึกษา กับวิธีการศึกษาอย่างเป็นระบบ มีความสัมพันธ์ซึ่งกันและกัน

คาน (เทอด แก้วศรี. 2530 : 19 ; อ้างอิงมาจาก Khan. 1969 : 216 - 221) พบว่า บุคคลที่มีระดับสติปัญญาเท่ากัน มิได้หมายความว่าจะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเท่ากันด้วย เพราะผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนขึ้นอยู่กับองค์ประกอบหลายอย่างแมคคอกซ์ (สุจิตร์ ศิริรัตน์. 2522 : 2 ; อ้างอิงมาจาก Maddox. 1963 : 9) ศึกษาพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของแต่ละบุคคลขึ้นอยู่กับองค์ประกอบด้านสติปัญญาและความสามารถทางสมองร้อยละ 50 - 60 ขึ้นอยู่กับความพยายามและวิธีการศึกษาอย่างมีประสิทธิภาพร้อยละ 30 - 40 และขึ้นอยู่กับโอกาสและสิ่งแวดล้อมอื่น ๆ อีกร้อยละ 10 - 15 ซึ่งสอดคล้องกับที่ อนาสตาซี (เทอด แก้วศรี. 2530 : 2 ; อ้างอิงมาจาก Anastasi. 1967 : 16) กล่าวว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน มีความสัมพันธ์กับองค์ประกอบทางด้านสติปัญญา และองค์ประกอบที่ไม่ใช่สติปัญญา

อีลิช (สุจิตร์ ศิรวิทย์. 2522 : 3 ; อ้างอิงมาจาก Ehrlich. 1967 : 16) กล่าวว่า นิสิตที่เรียนคัมภีร์จะต้องมีนิสัยการทำงานคือ รู้จักวิธีเรียน และวิธีทำงานให้ได้ผลดี มีประสิทธิภาพ

จากแผนคิดและผลงานวิจัยดังกล่าวข้างต้น จะเห็นได้ว่า วิธีเรียนซึ่งเป็นองค์ประกอบที่ไม่ใช่สติปัญญา มีบทบาทสำคัญและสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเป็นอย่างมาก เพราะการมีวิธีการเรียนที่ดีจะช่วยให้ผลการเรียนดีขึ้น และวิธีการศึกษาเป็นสิ่งที่เปลี่ยนแปลงและแก้ไขปรับปรุงได้

ในฐานะที่มหาวิทยาลัยรามคำแหง เป็นมหาวิทยาลัยเปิด นักศึกษาจะต้องช่วยตนเองในการศึกษาหาความรู้ตลอดเวลา ซึ่งแหล่งที่จะให้ความรู้หลากหลายแก่นักศึกษา ก็คือ หอสมุดกลาง มหาวิทยาลัยรามคำแหง ในฐานะที่ข้าพเจ้าทำงานอยู่ในหอสมุดกลาง มหาวิทยาลัยรามคำแหง จึงสนใจที่จะศึกษากลวิธีศึกษาของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยรามคำแหง เพื่อนำผลการวิจัยมาเป็นแนวทางในการปรับปรุงการบริการแนะแนวการอ่าน และการศึกษาค้นคว้า เพื่อให้เป็นประโยชน์ต่อนักศึกษาของมหาวิทยาลัยได้อย่างถูกต้อง และมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

*ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

1. เพื่อศึกษากลวิธีศึกษาของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยรามคำแหง
2. เพื่อเปรียบเทียบกลวิธีศึกษาของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยรามคำแหง

จำแนกตามคณะ และผลการเรียน

3. เพื่อศึกษาปัญหาการใช้กลวิธีศึกษาของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยรามคำแหง

ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า

1. ทำให้ทราบกลวิธีศึกษาของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยรามคำแหง
2. ทำให้ทราบความแตกต่างระหว่างกลวิธีศึกษาของนักศึกษาระดับปริญญาตรี

มหาวิทยาลัยรามคำแหง

3. ทำให้ทราบปัญหาพฤติกรรมการศึกษาของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยรามคำแหง
4. ผลงานวิจัยครั้งนี้สามารถนำมาใช้เป็นแนวทางในการปรับปรุงการบริการและการอ่านและการศึกษาค้นคว้าของสำนักหอสมุดกลาง มหาวิทยาลัยรามคำแหง และนำไปใช้ในการแนะนำเกี่ยวกับพฤติกรรมการศึกษาที่เหมาะสมให้แก่นิสิตระดับปริญญาตรีที่เข้าศึกษาในมหาวิทยาลัยรามคำแหงรุ่นต่อ ๆ ไป

ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า

1. ประชากร
ประชากรที่ใช้ในการศึกษา ได้แก่ นักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยรามคำแหงทุกคณะ ปีการศึกษา 2533 จำนวน 326,928 คน
2. กลุ่มตัวอย่าง
กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ คือ นักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยรามคำแหงทุกคณะ ที่ลงทะเบียนต่อเนื่อง และสอบไล่ได้หน่วยกิตสะสมไม่ต่ำกว่า 60 หน่วยกิต โดยใช้วิธีการสุ่มอย่างง่ายจากทุกคณะ จำแนกตามผลการเรียนคณะละ 70 คน รวมจำนวนทั้งสิ้น 490 คน
3. ตัวแปรที่จะศึกษา
 - 3.1 ตัวแปรอิสระ
 - 3.1.1 คณะที่ศึกษา
 - 3.1.1.1 คณะนิติศาสตร์
 - 3.1.1.2 คณะบริหารธุรกิจ
 - 3.1.1.3 คณะมนุษยศาสตร์
 - 3.1.1.4 คณะศึกษาศาสตร์
 - 3.1.1.5 คณะวิทยาศาสตร์
 - 3.1.1.6 คณะรัฐศาสตร์

3.1.1.7 คณะเศรษฐศาสตร์

3.1.2 ผลการเรียนรู้

3.1.2.1 คะแนนเฉลี่ยสะสม 2.50 ขึ้นไป

3.1.2.2 คะแนนเฉลี่ยสะสม 2.25 - 2.49

3.2 ตัวแปรตาม ได้แก่ กลวิธีศึกษา

สมมติฐานของการศึกษาค้นคว้า

1. นักศึกษาต่างคณะกัน มีกลวิธีศึกษาแตกต่างกัน
2. นักศึกษาที่มีผลการเรียนต่างกัน มีกลวิธีศึกษาแตกต่างกัน

* นิยามศัพท์เฉพาะ

1. นักศึกษา หมายถึง นักศึกษาระดับปริญญาตรีทุกคณะ ของมหาวิทยาลัยรามคำแหง ที่ลงทะเบียนต่อเนื่อง และสอบไล่ได้หน่วยกิตสะสมไม่ต่ำกว่า 60 หน่วยกิต

2. กลวิธีศึกษา หมายถึง วิธีการเรียนและวิธีการศึกษาที่นักศึกษากระทำอย่างสม่ำเสมอในการเรียน รวมทั้งทักษะและนิสัยเกี่ยวกับการเรียนในด้านต่าง ๆ ได้แก่ การฟัง การอ่าน การจดบันทึก การเข้าร่วมกิจกรรม การศึกษาค้นคว้าในห้องสมุด วิธีการอ่านและทบทวน การใช้แหล่งความรู้อื่น ๆ การจัดตารางเวลา และการเตรียมตัวสอบ ซึ่งประเมินได้จากแบบสอบถามที่สร้างขึ้น

3. บัญหากลวิธีศึกษา หมายถึง บัญหาที่นักศึกษาระดับปริญญาตรีในคณะที่ศึกษาเกี่ยวกับการอ่าน การฟัง การจดบันทึก และการใช้ห้องสมุดของมหาวิทยาลัยรามคำแหง ซึ่งถือว่า บัญหาทั้ง 4 ประการนี้เป็นสิ่งจำเป็นสำหรับนักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหง ส่วนปัญหาอื่น ๆ ที่นักศึกษาระดับปริญญาตรีสนใจในปัญหาปลายเปิด

4. ผลการเรียนรู้ หมายถึง สมรรถนะผลทางการศึกษาของนักศึกษา มหาวิทยาลัยรามคำแหง โดยถือคะแนนเฉลี่ยสะสมที่ได้ในระบบเกรด G และ P ซึ่งถือว่าเกรด G และ P เป็นเกรดที่สอบผ่าน แบ่งออกเป็น 2 ระดับคือ ระดับสูง ได้แก่ ค่าคะแนนเฉลี่ยสะสมตั้งแต่ 2.50 ขึ้นไป และระดับต่ำ ได้แก่ ค่าคะแนนเฉลี่ยสะสม 2.25 - 2.49 (ทัศนีย์ศิริวัฒน์. 2532 : 25 ; อ้างอิงมาจาก มหาวิทยาลัยรามคำแหง. 2530 : 55 - 56)

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการวิจัยเรื่อง กลวิธีศึกษาของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยรามคำแหง ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้า และรวบรวมเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ซึ่งจะนำเสนอต่อไปนี้

1. ความหมายของ กลวิธีศึกษา
2. แนวคิดเกี่ยวกับ กลวิธีศึกษา
3. วิธีการฝึกทักษะ กลวิธีศึกษา
4. งานวิจัยภายในประเทศ
5. งานวิจัยในต่างประเทศ

ความหมายของ กลวิธีศึกษา

เมเยอร์ (Mayer. 1988 : 11) กล่าวว่า กลวิธีศึกษา คือ พฤติกรรมที่ผู้ศึกษา ใช้อย่างมีวัตถุประสงค์เพื่อจับบันทึก หรือประสานและประยุกต์ ข้อมูล ข้อเสนอแนะต่าง ๆ ที่เป็นความรู้เขาควยกัน ตัวอย่างพฤติกรรมในลักษณะนี้ก็คือ การขีดเส้นใต้ข้อความ (Underlining) การทำหัวข้อ (Outlining) เป็นต้น

อิงลิช และอิงลิช (เทอด แกวศรี. 2530 : 9 ; อ้างอิงมาจาก English and English. 1958 : 505) กล่าวว่า กลวิธีศึกษา หมายถึง การนำความสามารถพิเศษ หรือวิธีการมาใช้ให้เกิดประโยชน์ต่อการเรียน ซึ่งได้แก่ วิธีการศึกษาค้นคว้า กระบวนการ แก้ปัญหา และกระบวนการกลุ่ม

พร้อมทั้งการนำวิธีการ SQ3R ของโรบินสัน คือ ทักษะในการเรียนที่ต้องประกอบ ไปด้วย การสำรวจ (Survey) การตั้งคำถาม (Question) การอ่าน (Read) การท่องจำ (Recite) และการทบทวน (Review) มารวมไว้ด้วย

กู๊ด (Good. 1973 : 537) ได้อธิบายความหมายของกลวิธีศึกษา ว่า หมายถึง การนำความสามารถพิเศษ หรือวิธีการมาใช้ให้เกิดประโยชน์ในการเรียน ซึ่งได้แก่ วิธีการอ่าน การจด และการทำบันทึกย่อการสรุปรวมทั้ง การรู้แหล่งวัสดุที่ของการ ใช้ในการเรียน อุทุมพร ทองอุไทย (2519 : 3) ได้วิเคราะห์ทักษะในการเรียนไว้ว่า เป็นทักษะรวม (Intergrated Skills) หรือมหทักษะ (Macro Skills) ซึ่งเป็นทักษะรวมหลาย ๆ ทักษะเข้าด้วยกัน ไม่ใช่ทักษะเดียว ทำนองเดียวกับทักษะทางภาษา ต้องมีทั้ง ฟัง พูด อ่าน เขียน และแปล เป็นต้น

ศรีสมร ทุมสะอาด (2522 : 9) ได้สรุปว่า นิสัยในการเรียน ก็คือพฤติกรรม ที่นำมาปฏิบัติ ให้เกิดประโยชน์ต่อการเรียน และปฏิบัติหรือฝึกฝนเป็นประจำจนกลายเป็นนิสัย โดยเฉพาะวิธีการเรียน การทำงานที่เกี่ยวข้องกับการเรียน และการใช้เวลาอย่างถูกต้องเหมาะสม

ทักษะทางการเรียน กลวิธีในการเรียน และนิสัยในการเรียน แม้จะมีความหมายไม่เหมือนกันทีเดียว แต่ก็มีนักการศึกษาบางคนใช้ทั้งสามคำนี้ปนกัน (นิตดา วงศ์มันคงสิน 2529 : 8)

เรนน์ (Wren. 1968 : 1 - 4) กล่าวว่า ทักษะทางการเรียน และกลวิธี การเรียนเป็นลักษณะของพฤติกรรมแบบหนึ่งของนิสัยทางการเรียน หรือกล่าวได้อีกว่านิสัยในการเรียนครอบคลุมถึงกลวิธีในการเรียน ทักษะทางการเรียนด้วย

สรุปได้ว่า กลวิธีศึกษา หมายถึง การนำวิธีการต่าง ๆ มาใช้ให้เกิดประโยชน์ต่อการเรียน ช่วยเสริมให้การเรียนมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น ซึ่งถ้าปฏิบัติบ่อย ๆ ก็จะกลายเป็นนิสัยได้ จึงควรมีสถิติเกณฑ์การปฏิบัติที่ถูกต้อง

แนวคิดเกี่ยวกับกลวิธีศึกษา

แมคคอกซ์ (นิตดา วงศ์มันคงสิน 2529 : 9 ; อ้างอิงมาจาก Maddox. 1963 : 2 - 16) มีความเห็นว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไม่ได้ขึ้นอยู่กับความสามารถของบุคคล และการทำงานอย่างจริงจังเท่านั้น หากแต่ยังขึ้นอยู่กับวิธีการเรียนที่มีประสิทธิภาพอีกด้วย เขาได้เสนอแนะวิธีการปรับปรุง และแก้ไขทักษะทางการเรียน หรือนิสัยในการเรียนว่า บุคคลที่มีนิสัยในการเรียนที่ดี ควรมีสถิติเกณฑ์ต่อไปนี้

1. มีสุขภาพจิตดี โดยปรับปรุงแก้ไขสุขภาพทั่วไป
2. ปรับปรุงแนวทางและวิธีการเรียน โดยการวางแผนและแบ่งเวลาเรียน ทำงานให้มีประสิทธิภาพ
3. ลดความวิตกกังวลและความตื่นเต้นประหม่า ด้วยวิธีการแก้ปัญหาความขัดแย้งในใจของตนเอง

สมิธ (เทอค แกวส์รี. 2530 : 10 ; อ้างอิงมาจาก Smith. 1970 : 2 - 35) พบว่า นักเรียนสามารถประหยัดเวลาได้ 1 ใน 3 ถึง 1 ใน 4 ของเวลาเรียนที่เคยใช้ ถ้าปรับเปลี่ยนทางการเรียนที่ดี และจัดระบบวิธีการเรียนให้มีประสิทธิภาพ ดังนี้

1. กำหนดเวลาตารางในการเรียนให้เพียงพอในแต่ละวิชา โดยพิจารณาจากตารางเรียนว่าวิชาใดต้องการเวลามากน้อยเพียงใด
2. จัดสถานที่ที่เหมาะสมสำหรับตนเองในเวลาทำงาน
3. ตั้งสมาธิอย่างแน่วแน่จนกว่างานจะเสร็จ
4. ทำงานตามตารางที่วางไว้

นอกจากนั้นยังได้เสนอแนะวิธีสร้างนิสัยในการเรียนที่ดี โดยให้ปรับปรุงด้านต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

1. การอ่าน องค์ประกอบสำคัญที่ทำให้การอ่านมีประสิทธิภาพ คือ ความเร็ว และความเข้าใจในเนื้อหา การอ่านที่รวดเร็วทำให้บุคคลสามารถอ่านเนื้อเรื่องได้มากกว่า หรือ ทบทวนเรื่องราวเดิมซ้ำ ๆ ได้หลายครั้งในช่วงเวลาที่จำกัด ส่วนความเข้าใจในเนื้อหานั้น จะต้องพยายามจำจุดมุ่งหมายเรื่องที่อ่าน และจับใจความสำคัญของเรื่องนั้นให้ได้
2. การขีดเส้นใต้ เพื่อเน้นจุดสำคัญที่อาจเป็นปัญหา รื้อให้จริง ความคิดเห็นของผู้เขียนหรือจำไว้ หรือทำให้เห็นได้ง่าย ชัดเจน หรือแสดงจุดก่อนที่เรายังไม่เข้าใจ
3. การจดโน้ต การจดโน้ตส่วนสำคัญที่ได้อ่านหรือรับฟังจะช่วยให้จำได้ง่ายขึ้น
4. การทบทวนหลังจากที่ได้เรียนมาแล้ว จำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องทบทวนเรื่องที่จะต้องทบทวนเรื่องที่ได้อ่านมาโดยใช้ช่วงเวลาหนึ่ง ๆ เพื่อจะได้คงความรู้ในเรื่องนั้น ๆ ไว้
5. การเขียน การเขียนรายงาน หรือทำการบ้านที่ทำไม่ได้ก็ อาจเนื่องจากไม่รู้เรื่องนั้นจริง ๆ ซึ่งปรับปรุงได้โดยการศึกษาให้เข้าใจ

6. การใช้ห้องสมุด

7. การใช้เครื่องมืออื่นช่วยในการเรียน เช่น แผนที่ ตาราง จะทำให้เข้าใจบทเรียนได้ดียิ่งขึ้น

ชม ภูมิภาค (2516 : 33) ได้กล่าวถึงการเรียนที่มีประสิทธิภาพ คือ การเรียนที่เต็มไปด้วยความเข้าใจ มีการทบทวนในการเรียน และประหยัดแรงงาน โดยที่การเรียนนั้นจะได้ผลต้องประกอบด้วยสิ่งสำคัญเบื้องต้น 2 ส่วน คือ

1. เจตคติ และแรงจูงใจ คือ เจตคติที่เกี่ยวกับตนเอง ต่อผู้สอน ต่อสิ่งที่เรียน และมีความปรารถนาใคร่จะเรียน เห็นความสำคัญของสิ่งที่เรียน

2. วิธีการเรียนให้ได้ ผลต้องปฏิบัติดังนี้

2.1 การทบทวนด้วยตนเอง

2.2 การแบ่งเวลาปฏิบัติเป็นตอน ๆ หลาย ๆ ตอน แบ่งเวลาเป็นตอน ๆ ระยะเวลาสั้น ๆ ดีกว่าใช้เวลาตลอดรวดเดียว เช่น ตอนแรกทวนเนื้อเรื่องตลอดเสียก่อน แล้วจึงศึกษาเป็นตอน ๆ

2.3 จัดสิ่งแวดล้อมให้ดี เช่น ปราศจากสิ่งรบกวน แสงสว่างดี ที่นั่งสบาย

ระพีพร โพธิ์ศรี (2522 : 91) ได้ศึกษาค้นคว้าเกี่ยวกับสาเหตุของการสอบตกของนักเรียนระดับมัธยม พบว่า สาเหตุที่นักเรียนสอบตกที่สำคัญ ได้แก่ สาเหตุเกี่ยวกับสติปัญญา และวิธีการเรียนของผู้เรียน การคบเพื่อน และความสัมพันธ์กับเพื่อน วิชาที่เรียน และสุขภาพของผู้เรียนในตอนท้ายได้เสนอแนะว่า ครูผู้สอนควรแนะนำให้เด็กกลุ่มที่เคยสอบตกรู้จักวิธีการเรียนที่ดีว่าเป็นอย่างไร

อุทุมพร ทองอุไทย (2519 : 4 - 5) ได้ให้ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับองค์ประกอบที่ช่วยให้ประสบผลสำเร็จในการศึกษาไว้ว่า ผู้เรียนต้องมีวิธีการศึกษาอย่างมีประสิทธิภาพ ได้แก่ การอ่าน การจำ การจดบันทึก การเขียนรายงาน การศึกษาวิชาต่าง ๆ การเตรียมตัวสอบ

จากคำกล่าวของนักการศึกษาและจากงานวิจัย สรุปได้ว่า ทักษะทางการเรียน ถ้าได้สอนให้แก่ผู้เรียน จะช่วยให้ผู้เรียนมีประสิทธิภาพทางการเรียนที่สูงขึ้น

การฝึกทักษะการอ่าน

การอ่านที่จะกล่าวถึงต่อไปมี 5 ด้าน แต่ละด้านจะกล่าวถึงหลักการปฏิบัติตัวอย่าง รูปแบบบางชนิด และวิธีการฝึก ซึ่งได้รวบรวมมาจากหนังสือ และเอกสารหรือวิธีการฝึกทักษะ ของนักการศึกษา ดังนี้

1. การจัดตารางเวลา และการจัดบรรยากาศให้เหมาะสมที่จะศึกษา

1.1 หลักการจัดตาราง

ในการจัดตาราง พิจารณาหลักเกณฑ์ได้ดังนี้

1.1.1 สร้างตารางเวลาโดยคำนึงถึงกิจกรรมที่มีกำหนดเวลาแน่นอน กับยืดหยุ่นได้ กิจกรรมตายตัว ได้แก่ การรับประทานอาหาร การเข้าฟังบรรยายกิจกรรม ยืดหยุ่น ได้แก่ การทบทวนหนังสือ การพักผ่อน การทำเรื่องส่วนตัว

1.1.2 กำหนดเวลาทบทวนหนังสือ และวิชาที่จะอยู่ในแต่ละวัน

1.1.3 คำนึงเวลาทบทวนหนังสือแต่ละช่วงควรมีการพักสัก 10 นาที ด้วยการเดิน เล่น พักสายตา หรือดื่มน้ำ

1.1.4 ไม่ควรจัดเวลาทบทวนหนังสือวิชาใดต่อเนื่องกันเกิน 2 ชั่วโมง ติดต่อกัน

1.1.5 พยายามใช้เวลาให้เป็นประโยชน์มากที่สุด โดยพบทวนวิชาที่จะเรียนในชั่วโมงว่าง หรือระหว่างรอฟังบรรยายวิชาต่อไป

1.1.6 พยายามจัดเวลาทบทวนหนังสือทันทีที่ฟังบรรยายเสร็จ ควรใช้เวลาพบทวน วิชาที่ฟัง หรือรับทำบันทึกอย่างคร่าว ๆ ในขณะที่ยังจำได้มากอยู่

1.1.7 จัดเวลาทบทวนหนังสือวิชาที่จะฟังบรรยายครั้งต่อไปล่วงหน้า

1.1.8 การทบทวนหนังสือนานหรือไม่เพียงพอ ขอให้ใช้ตัวเองกับความ ยากง่ายของวิชานั้นเป็นหลัก โดยทั่วไปพบว่าถ้าเป็นเรื่องที่จะต้องจำอ่าน ๆ ไม่ควรทบทวน นานเกิน 20 นาที ถ้าจะอ่านนวนิยายหรือเขียน เรื่องก็อาจจะใช้เวลาหลายชั่วโมงต่อเนื่อง กันได้ แต่ถ้าเป็นการทบทวนหนังสือวิชาการมักจะใช้เวลาระหว่าง 40 นาที ถึง 1 ชั่วโมง

1.1.9 นอนให้พอ

1.1.10 บันทึกการทำงานของตนเองทุกวันก่อนนอน รวมจำนวน ชั่วโมงที่อ่านหนังสือทุกวัน พอลืมสติไปก็กลับมาดูผลงานรวมตลอด 7 วัน อีกครั้งหนึ่ง

2. การอ่าน มีหลายวิธีที่จะช่วยในการอ่านหนังสือเป็นแบบเชิงรุก (Active)

นิยมา ศรีจันทร์ (2531 : 55 - 68) ได้เสนอวิธีการอ่านตำราเรียนของ โรบินสัน เรียกว่า SQ3R เป็นวิธีที่มี 5 ขั้นตอน ดังนี้คือ

ขั้นที่ 1 สำรวจ (Survey) ก่อนที่จะลงมืออ่านหนังสือเล่มใดเล่มหนึ่งจริง ๆ ควรจะอ่านหัวเรื่องแต่ละบท (เช่นจากสารบัญ) อย่างรวดเร็วเสียก่อน เพื่อที่จะดูขอบข่ายกว้าง ๆ ของเรื่องที่จะอ่าน พยายามที่จะทำความเข้าใจว่า แต่ละบทมีความต่อเนื่องเชื่อมโยงกันอย่างไร ถ้าหากมีหน้าสั้น ๆ หรือพบรูปของ แต่ละบทก็ลองพิจารณา ดูเพื่อโค้ทราบว่าแต่ละบทกล่าวถึงอะไรบางอย่าง อย่างกว้าง ๆ วิธีการเหล่านี้จะช่วยให้ผู้อ่าน สามารถเห็นภาพรวมและจัดระเบียบข้อมูลที่จะอ่านได้ง่ายขึ้น

ขั้นที่ 2 ตั้งคำถาม (Question) หลังจากลองมองเห็นโครงร่างหรือภาพรวมของเรื่องที่จะอ่านแล้วก็มาถึงขั้นที่จะลงมืออ่านในแต่ละบท ขั้นแรกอ่านหัวข้อของบทเรียนเสียก่อน แล้วเปลี่ยนชื่อเรื่องให้เป็นคำถาม ซึ่งก็เป็นเรื่องที่ไม่ยากเลย

ขั้นที่ 3 อ่าน (Read) ถึงขั้นนี้ก็จะถึงขั้นที่นักศึกษาต้องลงมืออ่านจริง ๆ ให้อ่านเฉพาะสิ่งที่อยู่ภายใต้หัวข้อที่นักศึกษา ได้ตั้งคำถามไว้ในใจแล้วเท่านั้น โดยพยายามกวาดสายตาอ่านเพื่อตอบคำถามที่นักศึกษาตั้งขึ้นนั้น อ่านซ้ำหากจำเป็น จนกระทั่งสามารถตอบคำถามนั้นได้

ขั้นที่ 4 ท่อง (Recite) ขณะนี้นักศึกษาสามารถตอบคำถามได้แล้ว ทวนคำตอบกับตัวเองโดยพูดออกมาดัง ๆ ด้วยคำพูดของตัวเอง การใช้คำพูดของนักศึกษาเองเป็นเรื่องที่สำคัญมาก เพราะจะได้แน่ใจว่านักศึกษาเข้าใจสิ่งที่อ่านจริง มิใช่เพียงการจำทบทวน และไม่ควรอ่านต่อเนื่องไปจนกว่านักศึกษาจะเข้าใจจุดสำคัญทั้งหมดของตอนที่ได้อ่านไปแล้ว นักศึกษาอาจจะใช้วิธีเขียนจุดสำคัญ ๆ เหล่านี้สรุปไว้เพื่อสำหรับการทบทวนในคราวต่อไป หลังจากแน่ใจแล้วนักศึกษาก็เริ่มอ่านหัวข้อต่อไปได้โดยปฏิบัติเช่นเดียวกัน คือ ทำซ้ำขั้นตอนที่ 2,

3 และ 4 จนเข้าใจแล้วก็ทิ้งหัวข้ออื่นไปเรื่อย ๆ โดยที่หัวข้อชั้นที่ 2, 3 และ 4 ในแต่ละหัวข้อ จนกระทั่งนักศึกษาอ่านจนจบบทเรียน

ขั้นที่ 5 พบทวน (Review) เมื่อนักศึกษาอ่านจนจบแล้ว ควรทบทวนและทบทวนความจำโดยการอ่านจุดสำคัญ ๆ ทั้งหมดอีกครั้ง ตามคำถามแต่ละหัวข้อย่อยซ้ำอีกครั้ง และพยายามตอบโดยไม่ดูหนังสือหรือที่จดโน้ตไว้ การพบทวนนี้จะช่วยให้ความจำเกี่ยวกับเรื่องที่อ่านแม่นยำขึ้น และจะช่วยให้นักศึกษามองเห็นภาพรวมและความเกี่ยวเนื่องกันของหัวข้อย่อยต่าง ๆ ที่อยู่ในบทนั้น

การนำเทคนิค SQ3R ไปใช้ ไม่จำเป็นต้องทำตามขั้นตอนที่อธิบายไว้อย่างเคร่งครัดเสมอไป ยกตัวอย่าง เช่น แทนที่จะแบ่งอ่านและตั้งคำถามในใจ แต่ละเรื่องที่อยู่ภายใต้หัวข้อเราก็คอาจแบ่งเนื้อหาที่อยู่ภายในหัวข้อนั้นออกเป็น ส่วน ๆ เช่น ถ้ามี 3 ย่อหน้า ภายในหัวเรื่องเดียวกันก็อาจแบ่งเป็น 3 ส่วน ซึ่งในกรณีเช่นนี้ การตั้งคำถามของแต่ละส่วนก็ทำได้

3. การจำ เป็นพฤติกรรมเกิดขึ้นในจิต หลักการจำและการสร้างสมาธิในการจำตามแนวความคิดของ เรนน์ และลาร์เซน (เกทหลง ภาวสิทธิ์. 2518 : 30 - 37) สรุปได้ดังนี้ พฤติกรรมการจำสังเกตได้จากการระลึกได้ (Recall) ฉายทอดออกมาอย่างถูกต้อง การจำได้ (Recognition) จำแนกสิ่งที่เรียนออกจากสิ่งที่ไม่ได้เรียน การเรียนซ้ำ (Relearning) วัคว่าจำได้นานแค่ไหน สาเหตุที่จำไม่ได้ อาจเนื่องมาจากไม่ค่อยได้ใช้ หรือมีของใหม่มาสัมผัสของเก่า นักเรียนสามารถปรับปรุงความจำได้ดังต่อไปนี้

3.1 หลักการทั่วไปของการจำ มีการทดลองแสดงให้เห็นว่าหลักการบางอย่างของการท่องจำจะช่วยให้จำได้ดีขึ้น โดยเข้าใจสิ่งนั้นก่อนจำ ให้จำหลักการหาคำตอบอย่างจำตัวอย่างเดียว ตั้งใจจำจะคงทนกว่าท่องจนจำได้ จัดโครงสร้างตามลำดับก่อนหลังตามความสำคัญของเรื่อง สร้างคำที่เป็นหัวใจของเรื่องเพื่อใช้จำเนื้อเรื่องทั้งหมด ศึกษาความสามารถในการจำของคนว่าจำแบบไหนดีที่สุด เช่น จำได้เมื่อเห็นภาพ เมื่อได้ยินเสียง เมื่อเขียนภาพประกอบ นักเรียนมักพบว่า การฝึกให้เห็นภาพในใจเป็นวิธีที่ดีที่สุด รู้จักใช้วิธีการจำให้เหมาะสมกับเนื้อเรื่องนั้น เช่น สูตรต่าง ๆ จำคำต่อคำ ท่องเป็นตอนจนคุ้นแล้วจึงท่องเฉพาะตอนที่ยากอีก เช่น โคลง ละคร คำปราชัย เวลาฝึกในการจำไม่ควรเกิน 20 นาที เมื่อท่องได้

ควรฝึกสมอง โดยหุ้ยคึกเรื่องอื่น ๆ ทั้งสิ้น และอาจใช้บัตร ขนาด 3×5 นิ้ว ช่วยในการจดจำคำศัพท์ และความหมายของคำไวคณนคาน

3.2 วิธีปรับปรุงความจำ ต้องพิจารณาว่าตัวเราก็บสิ่งที่จะจำเหมาะจะกับวิธี
การจำแบบใด ดังต่อไปนี้ เรียนจำจันจำใด เช่น หองสุทรคุณ เรียนจำควยการทดสอบตนเอง
ตันที่จะไคผลกรจำคักว่าการทดสอบโดยการมิงช่วงระยะ จักรมบสิ่งที่จะจำ เช่น การจับกลุ่ม
ตัวเลข อนุกรม หรือการสร้งรหัส เช่น รหัสยอตัวอักษร รหัสยอตัวเลข การสร้งคำสมผัส
การสร้งจินตนาภาพ โดยการจับคู่กับสิ่งที่เรากูมาเชื่อมโยงกับสิ่งที่ต้องจำ เป็นต้น

3.3 การสร้งสมาธิในการจำ สมาธิเป็นสิ่งสำคัญในการจำ สามารถสร้ง
สมาธิไคโดยหาสาเหตุที่จิตวอกแวกแล้วทำสิ่งนั้นก่อนให้เสร็จ คุตนเองว่าทำสิ่งที่ต้อง การไค
แนหรือไม สงบสคิอารมณ์กับปัญหาที่เป็นอยู่ พิจารณาอะไรคือปัญหา แกปัญหาเสียแล้วเผชิญความจริง
อาจพัฒนาตนเอง โดยการคุหนังสือเฉพาะสณานที่และเวลาเคิม ก็จะทำให้เกิดความตั้งใจไค ที่นั้น
ไม่มีเสียงรบกวน ถ้าเสียงดัง ต้องปรับตนเอง ไม่รำคาญเมินเฉยเสีย ไม่มีสิ่งรบกวนเมนไคะ
อย่านั่งสบายจนหสับ มีการกำหนดเป้าหมายงานที่ทำให้แนนอน แล้วเสร็จตามนั้น ขอบเขตของงาน
ไม่ไกลเกินเอื้อม จักลาคับงานให้ไค ไม่สับสน ไม่กังวล และอย่าจับจ้งงานหลายอย่าง

ถ้ายังไม่สามารถสร้งสมาธิไค ควรใช้วิธีเปลี่ยนไปคุวิชาอื่นแทน
ควรเลือคุวิชาที่น่าสนใจกว่า ให้มีภาพขณะคุสอน มีเพื่อนร่วมชั้น มีสภภาพปัญหาที่เกิดขึ้น
ขณะเรียน จะทำให้เกิดสมาธิเพราะเหมือนกับว่าเรากำส้งเรียนอยู่ ควรอ่านให้จบยอหนา
แล้วพทวนขอคึกสำคัญเป็นตอน ๆ การเกิดความรู้สึกว่าจะสำเร็จจะทำให้เกิดสมาธิไค
อาจใช้วิธี SQ3R แต่ถายอหนาเคียว พยายามอย่งไรไคไม่เข้าใจ ก็ให้บิคุหนังสือแล้วพักเสีย
เพราะการเกิดความรู้สึเข้าใจ ต้องใช้การวิเคราะห์ และส้งเคราะห์จนสิ่งนั้นเข้าสู่สมอง ซึ่งต้อง
อาศัยการพทวน บางคร้งการใช้แผนภูมิ โครงร้งการสรุปจุดสำคัญ และการสร้งความคุนเคย
กับเนื้อหาวิชาจะเกิดความรู้สึไคในระยะยาว

4. การจกบันทึก สำคัญมากสำหรับการสอนแบบบรรยาย ผู้ฟังที่ไคเป็นผู้ตื่นตัวตลอด
เวลา และจกบันทึกไคในจุดที่สำคัญ นอกจากนั้นยังอ่านพทวนด้วยตนเองเพื่อทำความเข้าใจ
ไปพร้อม ๆ กัน ในกรณีที่สองสย มีโอกาสถามผู้บรรยายไคพันที่ น้สัคในการจกบันทึกพอสรูปไคคังนี้
(พิพาวที เอเมะวรธนนะ สุรพล พยอมแยม และณณด ปรารณโยชิน 2523 : 79 - 84)

4.1 การจดบันทึกคำบรรยาย

4.1.1 ศึกษาหัวข้อก่อนเข้าเรียนเพื่อให้รู้บ้าง ถ้าไม่มีเวลาให้ดู

หัวข้อคร่าว ๆ

4.1.2 เลือกที่นั่งฟังให้ดี มองกระดานชนวน นิ่งหลังหรือริมประตู หน้าต่าง ต้องดูสิ่งรบกวน จากการวิจัยพบว่า ผู้เรียนที่นั่งแถวหน้าตรงกลาง มักเป็นผู้ที่ไต่เกเรกที่ี่เสมอ

4.1.3 จดย่อ ๆ รวมความคิดให้เหลือ 2 - 3 คำ จดยาวจะตามเรื่อง หรือความคิดบรรยายไม่ทัน หรือไม่สามารถคิดหาความหมายสิ่งที่ผู้สอนบรรยายได้

4.1.4 ออกจากทุกคำพูด จดเฉพาะข้อคิดเห็น ปัญหา การสรุป วิเคราะห์ความเป็นไปได้ของทฤษฎีนั้น โดยใช้คำของเราเอง ใช้คำย่อที่เป็นไปได้อย่างสม่าเสมอ เหมือนกันตลอด ควรจดเพิ่มคำบรรยาย สำหรับหนังสืออ้างอิง คำจำกัดความ สูตร คำทุกเติม ที่ผู้บรรยายกล่าวถึงตอน หรือข้อเท็จจริงที่เจาะจง

4.1.5 จักระบบการจด โดยจดเป็นเค้าโครงย่อสั้น ๆ ใช้ระบบหัวข้อใหญ่ หัวข้อย่อย ชีคเส้นใต้ และใช้ตัวเลขกำกับแนวช่อง ไฟให้ที่ มีภาพและตารางเข้าช่วย เพื่อที่จะได้เข้าใจเร็วเมื่อกลับมาดูใหม่ เพื่อความแตกต่างระหว่างจุดที่สำคัญ และรองลงมา อย่าเขียน เบียดควรเว้นวรรคบ้าง เพื่อที่แนวความคิดเป็นตอน ๆ

4.1.6 ถ้าจดไม่ทัน ปล่อยให้ไว้ ขออภัยคนอื่นจากเพิ่มเติมภายหลัง อย่าเสียเวลาหยุดเติมข้อความนั้น

4.1.7 ใช้เครื่องหมายชี้ให้เห็นตอนสำคัญ เช่น หัวเรื่อง บทนำ แนวคิดสำคัญ ๆ บทย่อ คำที่เป็นหัวใจของเรื่อง การหยุดเว้นช่วง เป็นต้น

4.1.8 ถ้าเป็นการบรรยายลักษณะการเล่าเรื่อง ยกตัวอย่างรูปภาพ จดยาก ควรฟังอย่างเดียว หลังหมดชั่วโมงจึงเขียนสรุปหาใจความของการบรรยายนั้น

4.1.9 ควรทบทวน และตรวจแก้ เรื่องที่จดทันทีเท่าที่เป็นไปได้ เติมข้อความที่จดข้ามหรือไม่กระจ่าง อย่าปล่อยไว้เลยไปในวันรุ่งขึ้นจึงค่อยทบทวน

4.1.10 ชีตเส้นแบ่งกระดาษ ให้คนขวา 3 นิ้ว จักคำบรรยาย ด้านซ้าย 1 นิ้ว จักระเบียบเมื่อหมดชั่วโมง โดยการชีตเส้นใต้ หรือใช้เขียนข้อความสรุป หรือเขียนโครงเรื่องจากที่ใดจักไว้ก็ตาม ซึ่งเป็นการสร้างข้อความสำคัญแต่ละตอนไว้พบพบในเวลาสั้น ๆ

4.1.11 กรณีไม่แยกสมุดจดแต่ละวิชา ให้ใช้สมุดขนาด $8\frac{1}{2} \times 11$ นิ้ว ชนิดมีฉนวนหรือหุ้มอีกเล่ม หรือสมุดจดหน้ากระดาษได้ เมื่อจกแล้วแยกออกเป็นวิชา ๆ และเขียนเรื่องราวที่ต้องการเพิ่มเติมภายหลังได้

4.1.12 การวิจัยพบว่า การทำโครงเรื่องดีกว่าการชีตเส้นใต้ การทำโครงเรื่องไว้ริมกระดาษที่เว้นไว้ อาจทำเป็นสัญลักษณ์ประกอบแทน การทำโครงเรื่องใช้เวลาน้อยกว่าการชีตเส้นใต้ ช่วยจักระเบียบเนื้อหาในระหว่างอ่านและตั้งเค้าโครงเรื่องในภายหลังด้วย

4.2 วิธีการพบพจนานุกรมข้อความหลังการจกบันทึก ความถี่การชีตเส้นใต้ตอนสำคัญ โดยการใช้สีแดงหรือทำกรวยข้อความก็ได้ให้เรื่องนั้นเด่น เข้าใจง่ายแก่การพบพจนานุกรมต่อไป หรือใช้วิธี ในการอ่านที่จกก็ได้ อย่างคมบันทึกคำสอนใหม่พบเพราะเสียเวลา ควรจกครั้งแรก ให้ได้ประโยชน์จากการจกครั้งแรกจนไม่มีระเบียบ ควรใช้วิธีการชีตเส้นใต้ที่จกในครั้งแรก แล้วใส่หัวข้อซึ่งกระจายอยู่ทั่วไป แต่เขียนหัวข้อใหญ่ทางซ้ายมือที่เว้นไว้แล้วโยงไปที่ชีตเส้นใต้ หรืออาจทำโครงเรื่องแผนการชีตเส้นใต้ไว้ทางซ้ายมือของกระดาษที่เว้นไว้ ก่อ สวัสดิทาสัย (2517 : 10) ได้สรุปวิธีชีตเส้นใต้ไว้ดังนี้

4.2.1 ชีตตอนสำคัญ ศึกษาตรงที่ชีตให้เข้าใจ แล้วกลับมาพบพจนานุกรม

4.2.2 ชีตแสดงว่าไม่เข้าใจ เช่น ตอนที่ยาก ศัพท์ ชีตด้วยสีแดง เพื่อแสดงว่า ต้องเพิ่มเติม เมื่อเข้าใจแล้วชีตสีคำหยาบเพื่อลดรอยสีแดง การชีตหยาบมีประโยชน์เพื่อแสดงว่าข้อความเคยมีปัญหา จะใคร่ขอยกพร่องของตน

4.2.3 ชีตเมื่อสงสัย เกิดความขัดแย้ง อาจใช้เครื่องหมาย ? ไว้ตรงริมด้านขวา แล้วคนควาตอบ ถ้าข้อความนั้นผิดให้แกจนดู

4.2.4 ชีตเพื่อสะดวกในการพบพจนานุกรมข้อความสำคัญ เข้าใจยาก ต้องพบพจนานุกรม ๆ นอกจากชีตเส้นใต้ให้ทำเครื่องหมาย * ริมกระดาษ แสดงว่าให้เข้าใจเป็นพิเศษ เมื่ออ่านพบเปิดดูตรงเครื่องหมาย * อีกครั้ง

4.2.5 จี๊ดเส้นโคหรือที่จะใช้ในโอกาสต่อไป เช่น สูตรวิทยาศาสตร์

กฎ ความไพเราะในวรรณคดี

4.3 การจดคำบรรยายให้สัมพันธ์กับเรื่องทีอ่านจากหนังสือประเภท การเรียน
ควรจดคำบรรยายในสมุดหน้ารายชื่อ และจดเรื่องทีอ่านจากตำรา หรือหนังสืออื่นประเภท
ภายนอกแต่เป็นเรื่องเดียวกันในกระดานคำหรือกระดานทราย ในกรณีเรียนเรื่องนั้น
ไม่เข้าใจ คิดว่าจะไปอ่านเพิ่มเติมให้เว้นหน้ากระดานคำหรือกระดานทรายไว้ หรือเว้นที่ว่างหลาย ๆ บรรทัด
ถ้ากำลังจดคำบรรยายและความรู้ที่ค้นคว้ามีน้อย ควรเว้นเฉพาะกลางของกระดานก็พอ
ทั้งนี้ตัวอย่าง

สำหรับข้อความสรุป	สำหรับจดบันทึก
สำหรับขยายความที่ค้นคว้า	

5. การเตรียมตัวก่อนสอบ ควรปฏิบัติดังนี้ พบทวนวิชาต่าง ๆ ในสัปดาห์สุดท้าย
ให้มากที่สุด อย่าหักโหมหรือพยายามใส่ความรู้ในสมองในระยะสั้น พยายามเข้าใจหลักเกณฑ์เรื่อง
สำคัญของวิชาอาจารย์เน้นที่ใด ทำสรุปให้ย่อที่สุด และง่ายที่สุด ลองเดาสิ่งทีจะเป็นข้อสอบ
แล้วจดคำถามให้ได้ว่าวิธีไหนทีหนังสือแล้วสับสนให้เสียเสีย เลือกเพื่อนร่วมวิชา 1 คน ไว้เป็น
คู่ผู้สักระหว่างสอน ควรทวนจากอาจารย์ว่าจะออกแบบไหนก่อน เนื้อหาแค่นี้ วิเคราะห์การสอบจริง
เก่าและใหม่ หากจุดอ่อนของตน อาจเก็บกระดานที่สอนแล้วไว้ทวนทวนอีก วิชาสุภาพให้แข็งแรง
โดยเฉพาะคืนก่อนสอบ อย่างนอนก็ทำให้อ่อนเพลียในวันสอบได้ (พิพาวดี เขมะวรรณนะ
สรุป พยอมนาม และณณณ ปราชญ์โยธิน. 2523 : 91 - 93)

งานวิจัยในประเทศ

สมิท ชังชมแกว (2515 : 73 - 75) ได้ศึกษาความสามารถในการอ่านเพื่อ
ความเข้าใจของนักศึกษาวิทยาลัยครู 5 แห่ง ในกรุงเทพและธนบุรี โดยใช้แบบทดสอบวัด
ความเข้าใจ 3 ด้าน คือ การแปลความ การตีความ และการขยายความ

ผลการวิจัย พบว่า

1. นักศึกษามีความสามารถในการอ่านด้านแปลความดีกว่าด้านตีความ ด้านตีความ
ดีกว่าด้านขยายความ
2. นักศึกษาหญิงมีความสามารถในการอ่านภาษาไทยดีกว่านักศึกษายชายอย่าง
มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
3. นักศึกษาอายุ 18 ปี และต่ำกว่า 18 ปี มีความสามารถในการอ่านภาษาไทย
ไม่แตกต่างกัน แต่นักศึกษาทั้ง 2 กลุ่มนี้ มีความสามารถดีกว่านักศึกษากลุ่มที่มีอายุสูงกว่า 18 ปี
4. นักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง มีความสามารถในการอ่านภาษาไทย
ดีกว่านักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ณิวัณย์ รองสวัสดิ์ (2520 : 88 - 90) ได้ศึกษาความสนใจในการอ่านและ
การใช้ห้องสมุดคณะของนักศึกษามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ปีการศึกษา 2519 พบว่า นักศึกษา
ส่วนใหญ่ใช้เวลาว่างอ่านหนังสือ เนื่องจากเห็นว่า การอ่านมีความสำคัญต่อการศึกษา และใน
การอ่านสิ่งพิมพ์แต่ละประเภท นักศึกษามีจุดหมายตรงกัน คือ เพื่อให้มีความรู้กว้างขวาง
รองลงมาคือประกอบการเรียนตามหลักสูตร ในแต่ละวันนักศึกษากว่าเจ็ดคนมากที่สุดอ่านหนังสือ
วันละประมาณ 3 ชั่วโมง และใช้วิธีอ่านไปเรื่อย ๆ แบบหน้าต่อหน้า โดยไม่ได้อ่านล่วงหน้า
หรือโครงเรื่องรวมทั้งไม่ค่อยจับใจความสำคัญ ๆ เอาไว้ ซึ่งแสดงให้เห็นว่า นักศึกษา
ส่วนมากยังไม่มีวิธีการอ่านหนังสือไม่ถูกต้องทำให้เข้าใจเนื้อเรื่องได้ไม่สมบูรณ์ และทำให้
เสียเวลาอ่านมากแต่จับใจความได้น้อย

อัจฉรา วงศ์โสธร และเสาวภา จิตพัฒนาพงษ์ (2525 : 11 - 111)
ได้วิจัยเรื่องทักษะในการเรียนของนักศึกษาไทย ได้มีวัตถุประสงค์ ดังนี้

1. เพื่อสร้างและปรับปรุงแบบทดสอบวัดทักษะในการเรียน เพื่อใช้กับนักศึกษาไทย ในระดับอุดมศึกษา
 2. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ของทักษะในการเรียนประเภทต่าง ๆ กับคะแนนเฉลี่ยสะสม ซึ่งเป็นผลสัมฤทธิ์ในการเรียนวิชาต่าง ๆ
 3. เพื่อศึกษาอำนาจของการทำนายผลสัมฤทธิ์ในการเรียน โดยใช้ทักษะในการเรียน เป็นตัวทำนาย
 4. เพื่อศึกษา เปรียบเทียบทักษะในการเรียนของนักศึกษาที่อยู่ในสถาบันการศึกษา ซึ่งอยู่ในภาคต่าง ๆ ว่า มีระดับทักษะต่างกันหรือไม่
 5. เพื่อศึกษา เปรียบเทียบทักษะในการเรียนของนักศึกษา ที่เรียนวิชาเอกภาษาอังกฤษ ภาษาไทย คณิตศาสตร์ คณิต และอนุบาล ว่า จะแตกต่างกันหรือไม่
 6. เพื่อศึกษา เปรียบเทียบคะแนนบรรทัดฐานของทักษะในการเรียน ของนักศึกษาไทย และนักศึกษาอเมริกัน
- กลุ่มตัวอย่าง เป็นนิสิตปีที่ 1 ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย และนักศึกษาปีที่ 1 ของวิทยาลัยครู 4 แห่ง ในภาคต่าง ๆ จำนวนรวมทั้งสิ้น 501 คน เก็บข้อมูลในภาคต้นของปีการศึกษา 2524 ผลการศึกษาพบว่า
1. คะแนนบรรทัดฐานของการทำแบบทดสอบทักษะ ในการเรียนของกลุ่มตัวอย่าง ในแต่ละสถาบันการศึกษาต่างกัน
 2. คะแนนบรรทัดฐานของการทำแบบทดสอบทักษะ ในการเรียนของนักศึกษาไทยในการวิจัยต่างกับคะแนนบรรทัดฐานของกลุ่มอ้างอิงในสหรัฐอเมริกา
 3. นักศึกษาที่มาจากสถาบันต่างกัน มีคะแนนทักษะในการเรียนต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
 4. นักศึกษาที่เรียนวิชาเอกต่างกัน จะมีคะแนนทักษะในการเรียนต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
 5. คะแนนทักษะในการเรียนของนักศึกษา มีความสัมพันธ์กับคะแนนเฉลี่ยสะสม (GPA) ซึ่งเป็นคะแนนของผลสัมฤทธิ์ในการเรียน

สุจิตรา จันทร์สว่าง (2528 : ก - ง) ได้ศึกษาเปรียบเทียบภูมิหลังและวิธีการศึกษาของบัณฑิตมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช ระหว่างกลุ่มที่มีสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนสูงกับกลุ่มที่มีสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนต่ำ กลุ่มตัวอย่างเป็นบัณฑิตมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช สาขาศึกษาศาสตร์ และสาขาวิทยาการจัดการ ศึกษาในหลักสูตรปริญญาตรีต่อเนื่อง 2 ปี เข้าศึกษาในมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช ในปีการศึกษา 2523 สำเร็จการศึกษาเป็นบัณฑิตรุ่นแรกของมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช ในปีการศึกษา 2525 ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามสรุปได้ว่า ภูมิหลังของบัณฑิต เปรียบเทียบระหว่างบัณฑิตกลุ่มที่มีสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนสูงกับกลุ่มที่มีสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนต่ำ พบว่า สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ เพศ อายุขณะศึกษา รายได้ประจำ อาชีพของบัณฑิต อาชีพของคู่สมรสเป็นตัวแทนที่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ส่วนสาขาวิทยาการจัดการ วุฒิก่อนการศึกษาสูงสุกก่อนเข้าเรียนในมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช เป็นตัวแทนที่มีความแตกต่างระหว่างกลุ่ม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ในด้านวิธีการศึกษา สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ พบว่าตัวแทนที่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญเมื่อเปรียบเทียบระหว่างบัณฑิตกลุ่มที่มีสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนสูงกับกลุ่มที่มีสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนต่ำคือ การศึกษาเอกสารการสอน การฟังรายการวิทยุกระจายเสียงประกอบชุดวิชา และการค้นคว้าหนังสืออื่นเพิ่มเติม โดยกลุ่มที่มีสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนสูงมีค่าเฉลี่ยของวิธีการศึกษาทั้ง 3 วิธี ดังกล่าวสูงกว่ากลุ่มที่มีสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนต่ำ ส่วนสาขาวิทยาการจัดการ พบว่า การศึกษาเอกสารการสอน เป็นตัวแทนเพียงตัวเดียวที่มีความแตกต่างระหว่างบัณฑิตกลุ่มที่มีสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนสูงกับกลุ่มที่มีสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนต่ำอย่างมีนัยสำคัญ และกลุ่มที่มีสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนสูงมีค่าเฉลี่ยของวิธีการศึกษาวิธีนี้สูงกว่ากลุ่ม ที่มีสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนต่ำ

ในด้านสหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรคู่ต่าง ๆ เปรียบเทียบกับระหว่างกลุ่มที่มีสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนสูงกับกลุ่มที่มีสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนต่ำ พบว่า ในสาขาวิชาศึกษาศาสตร์ ตัวแปรคู่ที่มีค่าสหสัมพันธ์แตกต่างกันใน 2 กลุ่มนี้คือ อายุกับรายได้ของบัณฑิต โดยกลุ่มที่มีสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนสูงมีค่าสหสัมพันธ์สูงกว่ากลุ่มที่มีสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนต่ำอย่างมีนัยสำคัญ ส่วน

สาขาวิชาวิทยาการจัดการ ตัวแปรคู่ที่พบว่าจะมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ระหว่างกลุ่มที่มีสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนสูงกับกลุ่มที่มีสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนต่ำ คือการนำประสบการณ์การทำงานมาใช้ในการเรียนกับการดูรายการโทรทัศน์ประกอบชุดวิชา โดยกลุ่มที่มีสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนสูงมีความสัมพันธ์ทางบวก ส่วนกลุ่มที่มีสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนต่ำมีความสัมพันธ์ทางลบ

งานวิจัยในประเทศ

ไลท์ และอเล็กซาคอส (Light and Alexakos. 1970 : 450 - 455) ได้ศึกษาผลของการแนะแนวเป็นรายบุคคลและเป็นกลุ่มเกี่ยวกับเรื่องนิสัยทางการเรียน เพื่อต้องการจะศึกษาว่านิสัยทางการเรียนจะแตกต่างกันหรือไม่เพียงใด ตัวอย่าง เป็นนักเรียนมัธยมศึกษาจำนวน 30 คน แบ่งออกเป็น 3 กลุ่ม กลุ่มที่ 1 และกลุ่มที่ 2 ใช้เป็นกลุ่มทดลองที่จะให้การแนะแนวเป็นรายบุคคลและเป็นกลุ่ม ๆ ตามลำดับ ส่วนกลุ่มที่ 3 เป็นกลุ่มควบคุมที่ไม่ให้การแนะแนวให้กลุ่มตัวอย่างทั้ง 3 กลุ่ม ทำแบบสำรวจพินิสัยทางการเรียนของ เวิร์น (Wrenn's Inventory of Study Habits) ผลการวิจัยพบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ได้รับการแนะแนวทั้งเป็นรายบุคคลและเป็นกลุ่ม มีนิสัยทางการเรียนดีขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษ วิทยาศาสตร์ และสังคมศึกษา ประเมินว่ากลุ่มทดลองทั้งสองกลุ่มมีผลการเรียนเปลี่ยนแปลงไปในทางบวก ส่วนครูผู้สอนวิชาเรขาคณิต ประเมินว่าผลการเรียนของกลุ่มควบคุมเปลี่ยนแปลงไปในทางลบ แสดงว่านิสัยทางการเรียนนั้นปรับปรุง เปลี่ยนแปลงให้ดีขึ้นได้ ถ้ามีนิสัยทางการเรียนดีขึ้นจะทำให้ผลการเรียนดีขึ้นด้วย

โนเอท (Noeth. 1974 : 213 - 215) ได้ศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 คณะสัตวแพทย์ มหาวิทยาลัยเปอดู (Puedue) พบว่า ตัวแปร 5 ตัวที่เป็นตัวทำนายผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาได้ คือ คะแนนผลการเรียนก่อนเข้าศึกษา ในขณะนี้ ความจำทางภาษา ความเข้าใจในการอ่าน ความสามารถทางคณิตศาสตร์ และวิทยาศาสตร์ ผลการวิจัยนี้ แสดงให้เห็นว่า นักศึกษาที่ได้คะแนนการอ่านสูงจะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงหรืออีกนัยหนึ่ง คือ นักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงย่อมจะมีสมรรถภาพในการอ่านด้วย

ลินดา และเคนท์ (นัคคา วงศ์มันคงสิน. 2529 : 36 - 37 ; อ้างอิงมาจาก Linda and Kent. 1978 : 92 - 95) ได้ศึกษาผลการใช้เทคนิคทางการเรียน วิธีการศึกษาที่ชอบและความคุ้นเคยในการอ่านเรื่องที่กำหนดให้นักศึกษาวิทยาลัยครู จำนวน 262 คน ในการทดลองเรื่องเทคนิคทางการเรียน ผู้วิจัยได้แบ่งกลุ่มตัวอย่าง เป็น 2 กลุ่ม เท่า ๆ กัน กลุ่มแรกได้รับเงื่อนไขวิธีการศึกษาที่ตนเองชอบ อีกกลุ่มหนึ่งได้รับเงื่อนไขทางการศึกษาที่ตนเองไม่ชอบ การแบ่งกลุ่มนี้ แบ่งจากให้กลุ่มตัวอย่างตอบแบบสอบถามว่าตนเองชอบเรียนวิธีใดบ้าง แล้วให้อ่านบทความอย่างเดียวกันทั้ง 2 กลุ่ม แต่คำชี้แจงในการอ่านบทความแต่ละคนไม่เหมือนกัน จำแนกได้เป็น 3 ประเภท คือ ให้อ่านบทความแล้วบอกว่าจะถูกทดสอบเนื้อหาที่หลัง ประเภทที่ 2 ให้อ่านบทความชี้ให้เห็นถึงความสำคัญในบทความที่อ่านได้ ประเภทที่ 3 สามารถจดบันทึกย่อบทความที่อ่านได้ ให้กลุ่มตัวอย่างตอบแบบสอบถามว่า วิธีการที่ใช้อ่านนี้มีความคุ้นเคยหรือไม่อีกหนึ่งสัปดาห์ ต่อมาจึงทำการทดสอบเนื้อหาจากบทความที่อ่าน โดยให้ครึ่งหนึ่งของกลุ่มย่อยที่แบ่งตามความชอบ ไม่ชอบ วิธีการอ่านที่ต่างกัน 3 ประเภท และ ความคุ้นเคยไม่คุ้นเคยจะได้รับบทความเดิมของต้นต้น แล้วให้เวลาทบทวนก่อนการสอบ 10 นาทีที่เหลืออีกครั้งหนึ่ง ไม่มีการทบทวนเลย ผลการทดลองใช้วิธีวิเคราะห์ความแปรปรวน พบว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ระหว่างกลุ่มตัวอย่างที่ไม่มีเวลาทบทวนก่อนการสอบกับกลุ่มตัวอย่างที่มีเวลาทบทวนก่อนการสอบนอกจากนี้ ยังพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติระหว่างพวกที่ใช้เทคนิคทางการเรียนที่ชอบกับพวกที่ใช้เทคนิคทางการเรียนที่ไม่ชอบ กล่าวคือ พวกที่มีเวลาทบทวนก่อนการสอบได้คะแนนดีกว่าพวกที่ไม่มีเวลาทบทวน และพวกที่ใช้เทคนิคทางการเรียนที่ตนเองชอบจะได้คะแนนดีกว่าพวกที่ใช้เทคนิคทางการเรียนที่ตนเองไม่ชอบการทดลองครั้งนี้ จะเห็นได้ว่า เทคนิคทางการเรียนและความชอบของนักศึกษา ตลอดจนความคุ้นเคยเป็นสิ่งสำคัญในการที่จะสร้างประสิทธิภาพทางการเรียน และผลการทดลองครั้งนี้ยังแนะว่า เทคนิคทางการเรียนที่มีประสิทธิภาพมากที่สุด คือ การชี้ให้เห็นค่าและการจดบันทึก

เบอร์แมน คาร์ค และพอล (เน็คคา วงศ์มันคงสิน. 2529 : 38 ;

อ้างอิงมาจาก Behrman, Dark and Paul. 1984 : 326 - 331) ได้ศึกษาผลในระยะยาวของกลุ่มตัวอย่างที่เข้าร่วมในหลักสูตรทักษะการเรียนรู้ กลุ่มตัวอย่างประกอบด้วยกลุ่มทดลองซึ่งเป็นนักศึกษาใหม่ 75 คน ที่อาสาลงทะเบียนในหลักสูตรทักษะการเรียนรู้ และกลุ่มควบคุม 75 คน จะไม่ได้เข้าร่วมในหลักสูตรนี้ กลุ่มทดลองถูกจับคู่กับกลุ่มควบคุมโดยใช้ เพศ วิชาเอก คะแนนเฉลี่ย ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย และคะแนน ACT หลักสูตรนี้ใช้เวลาสอน 11 สัปดาห์ 3 หน่วย แล้วนำคะแนนเฉลี่ย (GPA) ที่ได้ระหว่างกลุ่มทดลองกับกลุ่มควบคุมมาเปรียบเทียบกัน ผลการวิจัย พบว่า กลุ่มทดลองมีคะแนนเฉลี่ยของปีที่ 1 สูงกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จึงสรุปว่า โครงสร้างของทักษะการเรียนรู้มีผลต่อการจัดการศึกษาได้ในระยะยาว

ลองก (Long. 1985 : 475 - A) ได้ศึกษาผลของการให้ข้อเสนอแนะ เพื่อความเข้าใจที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษา โดยใช้วิธีการประเมินผลการให้ข้อเสนอแนะ เพื่อความเข้าใจ และประเมินประสิทธิภาพของวิธีที่จะใช้ว่านักศึกษาค้นใดที่จำเป็นจะต้องได้รับการฝึกฝนทักษะทางการเรียน ซึ่งในการวิจัยนี้จะกล่าวถึง 2 วิธี คือ การเขียนรายชื่อวิธีการที่คนใช้ (Strategies Listing) และให้คะแนนความถี่ที่ตนเองใช้อยู่ด้วยแบบทดสอบของ ลิเคิร์ต (Self - Report on Likert Scale) กลุ่มตัวอย่าง คือ นักศึกษาปริญญาตรี ซึ่งเป็นวิชาจิตวิทยาการศึกษา 3 วิชา และเป็นผู้ที่มีผลการเรียนดีทั้งหมด 63 คน แบ่งกลุ่มตัวอย่างออกเป็น 2 กลุ่ม กลุ่มหนึ่งจะได้รับความรู้เกี่ยวกับกลยุทธ์ หรือวิธีเรียนอย่างมีประสิทธิภาพ ส่วนอีกกลุ่มหนึ่งให้ข้อเสนอแนะเหมือนกันแต่ไม่มีใครมีสาระนักเกี่ยวกับแนวทางใหม่ ๆ ด้านการวิจัย หลังจากนั้นให้ทั้ง 2 กลุ่ม ทำแบบทดสอบ พบว่า นักศึกษากลุ่มที่ได้รับข้อเสนอแนะเกี่ยวกับกลยุทธ์ในการเล่าเรียนได้คะแนนจากการทดสอบสูงกว่าอีกกลุ่มหนึ่งอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

งานวิจัยในต่างประเทศที่กล่าวมาแล้ว แสดงให้เห็นว่ากลวิธีศึกษาอย่างมีประสิทธิภาพ จะช่วยให้เกิดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนดีขึ้น

บทที่ 3

วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า

การศึกษาค้นคว้าดำเนินการตามขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. การเลือกประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล
3. การรวบรวมข้อมูล
4. การจัดกระทำข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล
5. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

การเลือกประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ได้แก่ นักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัย
รามคำแหง ปีการศึกษา 2533 มีจำนวนทั้งสิ้น 326,928 คน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ คือ นักศึกษาระดับปริญญาตรี ซึ่งคัดเลือกจาก
ประชากรข้างต้น โดยใช้วิธีสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) ในทุกคณะ
คณะละ 70 คน รวมจำนวนทั้งสิ้น 490 คน จำแนกตามคณะและผลการเรียน ดังตาราง 1

ตาราง 1 กลุ่มตัวอย่างจำแนกตามคณะ และผลการเรียน

คณะที่ศึกษา	ผลการเรียน		รวม
	2.50 ขึ้นไป	2.25 - 2.49	
คณะนิติศาสตร์	35	35	70
คณะบริหารธุรกิจ	35	35	70
คณะมนุษยศาสตร์	35	35	70
คณะศึกษาศาสตร์	35	35	70
คณะวิทยาศาสตร์	35	35	70
คณะรัฐศาสตร์	35	35	70
คณะเศรษฐศาสตร์	35	35	70
รวม	245	245	490

*การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล

1. การสร้างเครื่องมือ

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูลครั้งนี้ คือ แบบสอบถามซึ่งผู้วิจัยสร้างขึ้นตามลำดับขั้นตอนดังนี้

1.1 ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1.2 ศึกษาหลักเกณฑ์และวิธีสร้างแบบสอบถามจากตำรา และเอกสารต่าง ๆ

1.3 นำข้อมูลที่ได้จากการศึกษามาสร้างแบบสอบถามให้ครอบคลุมเนื้อหา

ตามจุดมุ่งหมายที่ได้วางไว้

1.4 นำแบบสอบถามที่สร้างเสร็จแล้วไปปรึกษาประธานและกรรมการผู้ควบคุมการทำงานวิจัยฉบับนี้ เพื่อให้ตรวจสอบความถูกต้องของเนื้อหา ความเหมาะสมในการใช้ถ้อยคำ ส่วนวนภาษา และความชัดเจนในข้อความตาม

1.5 นำแบบสอบถามไปทดลองใช้กับนักศึกษา มหาวิทยาลัยรามคำแหง ชั้นปีที่ 1 จำนวน 40 คน

1.6 นำแบบสอบถามมาแก้ไขปรับปรุงให้สมบูรณ์อีกครั้งหนึ่ง แล้วจึงนำไปใช้กับกลุ่มตัวอย่าง

2. ลักษณะของแบบสอบถาม

แบบสอบถามแบ่งเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับสถานการณ์ส่วนตัวของนักศึกษา ได้แก่ คณะที่ศึกษา และผลการเรียน

ตอนที่ 2 แบบสอบถามกลวิธีศึกษา เป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประเมินค่า 4 ระดับ คือ ปฏิบัติเป็นประจำ ปฏิบัติบ่อยครั้ง ปฏิบัตินาน ๆ ครั้ง และไม่เคยปฏิบัติ

ตอนที่ 3 แบบสอบถามปัญหาการวิจัยศึกษา 4 วิธี คือ ปัญหาการอ่าน การฟัง การจดบันทึก และการใช้ห้องสมุด เป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประเมินค่า 5 ระดับ คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการดังต่อไปนี้

1. ติดต่อขอรายชื่อของนักศึกษาแต่ละคนที่ลงทะเบียนต่อเนื่อง และได้หน่วยกิตสะสมตั้งแต่ 60 หน่วยกิตขึ้นไป เกรดที่ได้รับ และที่อยู่ของนักศึกษา จากสำนักบริการทางวิชาการ และทดสอบประเมินผล

2. นำเกรดที่ได้รับของนักศึกษาแต่ละคน มาคำนวณหาคะแนนเฉลี่ยสะสมแล้วจัดแยกเป็น 2 กลุ่ม คือ กลุ่มที่หนึ่งมีระดับคะแนนเฉลี่ยสะสมตั้งแต่ 2.25 - 2.49 และกลุ่มที่ 2 มีคะแนนเฉลี่ยสะสมตั้งแต่ 2.50 ขึ้นไป รวมได้รายชื่อของนักศึกษาที่เป็นกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด

490 คน นอกจากนั้นผู้วิจัยได้สุ่มตัวอย่างสำรวจไว้ 250 คน

3. ผู้วิจัยได้ส่งแบบสอบถามให้แก่นักศึกษาทางไปรษณีย์จำนวน 490 ชุด ตั้งแต่ วันที่ 6 พฤศจิกายน 2533 เมื่อถึงวันที่ 6 ธันวาคม 2533 ผู้วิจัยได้รับแบบสอบถามคืนทั้งหมด 341 ชุด ยังขาดอยู่จำนวน 149 ชุด ผู้วิจัยจึงได้ส่งแบบสอบถามไปยังนักศึกษากลุ่มตัวอย่าง ที่ยังไม่ได้รับแบบสอบถามคืนอีกครั้งหนึ่ง และในขณะเดียวกันก็ได้ส่งแบบสอบถามให้กลุ่มตัวอย่าง สำรองจำนวน 250 ชุด ในวันที่ 10 ธันวาคม 2533 จนกระทั่งถึงวันที่ 30 ธันวาคม 2533 ผู้วิจัยได้รับแบบสอบถามกลับคืนมาอีกจำนวน 132 ชุด รวมแล้วได้รับแบบสอบถามกลับคืน ทั้งหมด 473 ชุด

การจัดกระทำข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิจัยครั้งนี้ได้วิเคราะห์ข้อมูลด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์ โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS (Statistical Package for the Social Sciences) ซึ่งผู้วิจัย จัดกระทำข้อมูล และวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับดังนี้

1. นำแบบสอบถามที่ได้รับคืนจำนวน 473 ชุด มาตรวจความสมบูรณ์ ปรากฏว่า มีแบบสอบถามฉบับสมบูรณ์จำนวน 447 ชุด
2. แยกแบบสอบถามตามคณะที่ศึกษา และระดับคะแนนเฉลี่ยสะสม
3. นำแบบสอบถามตอนที่ 1 เกี่ยวกับกลวิธีศึกษา ซึ่งเป็นแบบสอบถามมาตราส่วน ประเมินความাত্রาเข้าใจคะแนน โดยกำหนดค่าคะแนน ดังนี้

ปฏิบัติเป็นประจำ	กำหนดให้	3	คะแนน
ปฏิบัติบ่อยครั้ง	กำหนดให้	2	คะแนน
ปฏิบัตินาน ๆ ครั้ง	กำหนดให้	1	คะแนน
ไม่เคยปฏิบัติ	กำหนดให้	0	คะแนน

จากนั้นนำมาแจกแจงความถี่ของข้อมูลในแต่ละข้อ แล้วหาค่าเฉลี่ยและแปลผล โดยใช้เกณฑ์ดังนี้

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 1.51 - 3.00 ถือว่ามีระดับการปฏิบัติมาก

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 0 - 1.50 ถือว่ามีระดับการปฏิบัติน้อย

4. นำแบบสอบถามตอนที่ 3 เกี่ยวกับปัญหาพฤติกรรมการศึกษา ซึ่งเป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประเมินค่ามาตรวจให้คะแนน โดยกำหนดค่าคะแนน ดังนี้

มากที่สุด	กำหนดให้	5	คะแนน
มาก	กำหนดให้	4	คะแนน
ปานกลาง	กำหนดให้	3	คะแนน
น้อย	กำหนดให้	2	คะแนน
น้อยที่สุด	กำหนดให้	1	คะแนน

จากนั้นนำมาแจกแจงความถี่ของข้อมูลในแต่ละข้อ แล้วหาค่าเฉลี่ยและแปลผลโดยใช้เกณฑ์ดังนี้

ค่าเฉลี่ย 3.67 - 5.00 ถือว่ามีปัญหามาก

ค่าเฉลี่ย 2.34 - 3.66 ถือว่ามีปัญหามาก

ค่าเฉลี่ย 1.00 - 2.33 ถือว่ามีปัญหาน้อย

5. ทดสอบสมมติฐาน โดยใช้วิธีทดสอบความแตกต่างของตัวแปร โดยใช้ t-test และทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระและตัวแปรตาม โดยใช้ F-test

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. หาค่าเฉลี่ยโดยใช้สูตร

$$\bar{X} = \frac{\sum fX}{N}$$

เมื่อ $\bar{X}$ แทน ค่าเฉลี่ย

$\sum fX$ แทน ผลรวมทั้งหมดของความถี่คูณคะแนนในช่วงเดียวกัน

N แทน จำนวนผู้ตอบแบบสอบถาม

2. เปรียบเทียบผลการใช้ทวิวิธีศึกษาระหว่างนักศึกษาที่มีผลการเรียนต่างกัน โดยใช้สูตร t-test เมื่อไม่ทราบความแปรปรวน และกำหนดให้ $\sigma_1^2 \neq \sigma_2^2$

$$t = \frac{\bar{X}_1 - \bar{X}_2}{\sqrt{\frac{s_1^2}{n_1} + \frac{s_2^2}{n_2}}}$$

$$df = \frac{\left(\frac{s_1^2}{n_1} + \frac{s_2^2}{n_2} \right)^2}{\frac{\left(\frac{s_1^2}{n_1} \right)^2}{n_1 - 1} + \frac{\left(\frac{s_2^2}{n_2} \right)^2}{n_2 - 1}}$$

เมื่อ	t	แทน	ค่าที่ใช้พิจารณาใน t-Distribution
	$\bar{X}_1$	แทน	คะแนนเฉลี่ยของกลุ่มที่ 1
	$\bar{X}_2$	แทน	คะแนนเฉลี่ยของกลุ่มที่ 2
	n_1	แทน	ขนาดของกลุ่มตัวอย่างที่ 1
	n_2	แทน	ขนาดของกลุ่มตัวอย่างที่ 2
	s_1^2	แทน	ความแปรปรวนของกลุ่มตัวอย่างที่ 1
	s_2^2	แทน	ความแปรปรวนของกลุ่มตัวอย่างที่ 2
	df	แทน	ระดับชั้นแห่งความเป็นอิสระ

3. เปรียบเทียบการใช้กลวิธีศึกษาของให้นักศึกษาต่างคณะกัน โดยใช้สูตร

$$F = \frac{MS_b}{MS_w}$$

เมื่อ F แทน ค่าที่ใช้พิจารณาใน F-Distribution
 MS_b แทน ค่าความแปรปรวนระหว่างกลุ่ม
 MS_w แทน ค่าความแปรปรวนภายในกลุ่ม

4. หากพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จำทำการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ตามวิธีของนิวแมน คูลส์ (Newman-Keuls Method) (ชูศรี วงศ์วัณณะ. 2525 : 152, 162 - 167) โดยใช้สูตร

$$q = \frac{\bar{T}_{\text{largest}} - \bar{T}_{\text{smallest}}}{\sqrt{MS_{\text{error}}/n}}$$

เมื่อ q แทน ค่าความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ย
 $\bar{T}_{\text{largest}}$ แทน คะแนนเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง (Treatment)
 $\bar{T}_{\text{smallest}}$ แทน คะแนนเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด
 $\tilde{n}$ แทน ตัวกลางฮาร์โมนิคของจำนวนกลุ่มตัวอย่าง
 MS_{error} แทน ค่าความ เบี่ยงเบนของคะแนนเฉลี่ยกำลังสอง
 (Mean Square Error)

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยจำเป็นต้องใช้สัญลักษณ์ต่าง ๆ ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล และการแปลความหมายผลการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

- นค. แทน คณะนิติศาสตร์
- บธ. แทน คณะบริหารธุรกิจ
- มษ. แทน คณะมนุษยศาสตร์
- ศษ. แทน คณะศึกษาศาสตร์
- วท. แทน คณะวิทยาศาสตร์
- รศ. แทน คณะรัฐศาสตร์
- ศศ. แทน คณะเศรษฐศาสตร์

การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้แบ่งการวิเคราะห์ข้อมูลออกเป็น

3 ตอน คือ

ตอนที่ 1 ศึกษาพฤติกรรมการเรียนของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยรามคำแหง

ตอนที่ 2 เปรียบเทียบพฤติกรรมการเรียนของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยรามคำแหง จำแนกตามคณะ และผลการเรียน

ตอนที่ 3 ศึกษาพฤติกรรมการเรียนของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยรามคำแหง

ตอนที่ 1 กลวิธีศึกษาของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยรามคำแหง ดังปรากฏ
ในตาราง 2

ตาราง 2 วิเคราะห์ระดับปฏิบัติของนักศึกษา จำแนกตามกลวิธีศึกษา

กลวิธีศึกษา	$\bar{X}$	แปลความ
การอ่าน	1.72	มาก
การฟัง	1.87	มาก
วิธีการอ่านและการทบทวน	1.99	มาก
การศึกษาค้นคว้าในห้องสมุด	1.14	น้อย
การใช้แหล่งความรู้อื่น ๆ	.86	น้อย
การเข้าร่วมกิจกรรม	.62	น้อย
การจดบันทึก	.81	น้อย
การจัดตารางเวลา	1.85	มาก
การเตรียมตัวสอบ	2.15	มาก
รวม	1.52	มาก

จากตาราง 2 แสดงว่า กลวิธีศึกษาที่นักศึกษปฏิบัติในระดับมาก ได้แก่
การเตรียมตัวสอบ ($\bar{X} = 2.15$) การอ่านและทบทวน ($\bar{X} = 1.99$) การฟัง ($\bar{X} = 1.87$)
การจัดตารางเวลา ($\bar{X} = 1.85$) และการอ่าน ($\bar{X} = 1.72$) ตามลำดับ ส่วนกลวิธีที่
นักศึกษปฏิบัติในระดับน้อย ได้แก่ การศึกษาค้นคว้าในห้องสมุด ($\bar{X} = 1.14$) การใช้แหล่ง
ความรู้อื่น ๆ ($\bar{X} = .86$) การจดบันทึก ($\bar{X} = .81$) และการเข้าร่วมกิจกรรม
($\bar{X} = .62$) ตามลำดับ

ตอนที่ 2 เปรียบเทียบกลวิธีศึกษาของนักศึกษา จำแนกตามคณะและผลการเรียนจาก
การวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนกลวิธีศึกษากับคณะของนักศึกษาทั้ง
ปรากฏผลในตาราง 3 - 18 ดังนี้

2.1 เปรียบเทียบกลวิธีศึกษาแยกตามคณะของนักศึกษา

ตาราง 3 วิเคราะห์ความแปรปรวนคะแนนกลวิธีศึกษากับคณะของนักศึกษา

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	6	2128.22	354.70	2.15*
ภายในกลุ่ม	440	72673.98	165.17	
รวม	446	74802.20		

จากตาราง 3 แสดงให้เห็นว่า กลวิธีศึกษาโดยภาพรวมของนักศึกษามหาวิทยาลัย
รามคำแหง มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 4 เปรียบเทียบความแตกต่างในกลวิธีศึกษาเป็นรายคณะ

คณะ		วท.	วศ.	มว.	บว.	ศศ.	นท.	คษ.
	$\bar{X}$	139.42	140.87	141.95	142.48	142.88	143.43	144.55
วท.	139.42	-	1.45	2.53	3.06	3.46	4.01*	5.13*
วศ.	140.87		-	1.08	1.61	2.01	2.56	3.68
มว.	141.95			-	.53	.93	1.48	2.60
บว.	142.48				-	.40	.95	2.07
ศศ.	142.88					-	.55	1.67
นท.	143.43						-	1.12
คษ.	144.55							-

จากตาราง 4 แสดงว่า นักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์มีกลวิธีศึกษาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 กับนักศึกษาคณะนิติศาสตร์ และคณะศึกษาศาสตร์

ผู้วิจัยต้องการทราบต่อไปว่ากลวิธีศึกษาในชั้นใ้ค้างที่แตกต่างกัน จึงทำการทดสอบต่อไป ซึ่งปรากฏผลดังนี้

2.2 เปรียบเทียบกลวิธีศึกษา แยกตามกลวิธีศึกษาของนักศึกษา

จากการวิเคราะห์ความแปรปรวนของกลวิธีศึกษากับคณะของนักศึกษา โดยแยกพิจารณาตามแต่ละวิธีของกลวิธีศึกษา ปรากฏผลดังนี้

1. การอ่าน

ตาราง 5 การวิเคราะห์ความแปรปรวนคะแนนการอ่านกับคณะของนักศึกษา

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	6	212.65	35.44	4.73**
ภายในกลุ่ม	440	3300.29	7.50	
รวม	446	3512.94		

จากตาราง 5 แสดงให้เห็นว่า กลวิธีการอ่านหนังสือของนักศึกษามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ตาราง 6 เปรียบเทียบความแตกต่างของกลวิธีการอ่านเป็นรายคณะ

คณะ	$\bar{X}$	วท.	มผ.	ศศ.	นท.	ศษ.	บธ.	รศ.
		9.18	9.54	10.27	10.60	10.85	11.00	11.05
วท. 9.18	-	-	0.36	10.9*	1.42*	1.67*	1.82*	1.87*
มผ. 9.54	-	-	-	.73	.33*	.25*	.15*	.05*
ศศ. 10.27	-	-	-	-	.33	.58	.73	.78
นท. 10.60	-	-	-	-	-	.25	.4	.45
ศษ. 10.85	-	-	-	-	-	-	.15	.2
บธ. 11.00	-	-	-	-	-	-	-	.05
รศ. 11.05	-	-	-	-	-	-	-	-

จากตาราง 6 แสดงให้เห็นว่า กลวิธีการอ่านของนักศึกษาของคณะวิทยาศาสตร์ จะมีความแตกต่างกับนักศึกษาคณะเศรษฐศาสตร์ นิติศาสตร์ ศึกษาศาสตร์ บริหารธุรกิจ และรัฐศาสตร์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในขณะที่ศึกษาคณะมนุษยศาสตร์ ก็มีกลวิธีการอ่านที่แตกต่างกับนักศึกษาคณะนิติศาสตร์ คณะศึกษาศาสตร์ คณะบริหารธุรกิจ และคณะรัฐศาสตร์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนคณะอื่น ๆ ไม่มีความแตกต่างกันในกลวิธีการอ่าน

2. การฟัง

ตาราง 7 การวิเคราะห์ความแปรปรวนคะแนนการฟังกับคณะของนักศึกษา

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	6	109.94	18.32	1.87
ภายในกลุ่ม	440	4313.67	9.80	
รวม	446	4423.61		

จากตาราง 7 แสดงให้เห็นว่า กลวิธีการฟังของนักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหง
 ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติกับคณะที่ศึกษา

3. วิธีิการอ่านและพทวน

ตาราง 8 การวิเคราะห์ความแปรปรวนคะแนนวิธีิการอ่านและพทวนกับ คณะของ นักศึกษา

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	6	77.21	12.86	0.68
ภายในกลุ่ม	440	8278.50	18.81	
รวม	446	8355.71		

จากตาราง 8 แสดงว่า ผลวิธีิการอ่านและพทวนของนักศึกษา มหาวิทยาลัย
รามคำแหง ไม่มีความแตกต่างกับ คณะที่ศึกษา

4. การศึกษาคุณค่าในทองสมุก

ตาราง 9 การวิเคราะห์ความแปรปรวนคะแนนการศึกษาค้นคว้าในทองสมุกกับคณะของนักศึกษา

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	6	220.86	36.81	1.03
ภายในกลุ่ม	440	15798.42	35.91	
รวม	446	16019.28		

จากตาราง 9 แสดงว่า การวิเคราะห์การศึกษาค้นคว้าในทองสมุกของนักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหง ไม่มีความแตกต่างกันกับคณะที่ศึกษา

5. การใช้แหล่งความรู้อื่น ๆ

ตาราง 10 วิเคราะห์ความแปรปรวนคะแนนการใช้แหล่งความรู้อื่น ๆ กับคณะของนักศึกษา

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	6	57.30	9.55	2.69 *
ภายในกลุ่ม	440	1564.04	3.55	
รวม	446	1621.33		

จากตาราง 10 แสดงว่า กลวิธีการใช้แหล่งความรู้อื่น ๆ ของนักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหงมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 11 เปรียบเทียบความแตกต่างในการใช้แหล่งความรู้อื่น ๆ เป็นรายละเอียด

คณะ		รศ.	มษ.	บธ.	นท.	ศศ.	ศษ.	วท.
	$\bar{X}$	2.92	3.20	3.29	3.47	3.58	3.75	3.85
รศ.	2.92	-	.28	.37	.55	.66	.83*	.93*
มษ.	3.20		-	.09	.27	.38	.55	.65*
บธ.	3.29			-	.18	.29	.46	.21
นท.	3.47				-	.11	.28	.38
ศศ.	3.58					-	.17	.27
ศษ.	3.75						-	.17
วท.	3.85							-

จากตาราง 11 แสดงว่า คณะรัฐศาสตร์ จะมีความแตกต่างในกลวิธีการใช้แหล่งความรู้อื่น ๆ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 กับคณะศึกษาศาสตร์และวิทยาศาสตร์ ส่วนคณะมนุษยศาสตร์ก็แตกต่างกันในการใช้ความรู้จากแหล่งอื่น ๆ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 กับคณะวิทยาศาสตร์

6. การเข้าร่วมกิจกรรม

ตาราง 12 วิเคราะห์ความแปรปรวนคะแนนการเข้าร่วมกิจกรรมกับคณะของนักศึกษา

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	6	20.05	3.34	0.65
ภายในกลุ่ม	440	2273.69	5.17	
รวม	446	2293.73		

จากตาราง 12 แสดงว่า กลวิธีในการเข้าร่วมกิจกรรมของนักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหง ไม่มีความแตกต่างกับคณะที่ศึกษา

7. การจดบันทึก

ตาราง 13 วิเคราะห์ความแปรปรวนคะแนนการจดบันทึกกับคณะของนักศึกษา

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	6	133.88	22.31	0.52
ภายในกลุ่ม	440	18956.38	43.08	
รวม	446	19090.26		

จากตาราง 13 แสดงว่า กลวิธีการจดบันทึกของนักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหง
ไม่มีความแตกต่างกันกับคณะที่ศึกษา

8. การจัดการเวลา

ตาราง 14 วิเคราะห์ความแปรปรวนคะแนนการจัดการเวลากับคณะของนักศึกษา

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	6	86.28	14.38	2.64*
ภายในกลุ่ม	440	2396.67	5.45	
รวม	446	2482.95		

จากตาราง 14 แสดงว่า กลวิธีการจัดการเวลาของนักศึกษา มหาวิทยาลัย
รามคำแหง มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 15 เปรียบเทียบความแตกต่างในการจัดการเวลาเป็นรายคณะ

คณะ	$\bar{X}$	นท.	ศศ.	มธ.	วท.	บธ.	รศ.	ศษ.
		10.67	10.76	10.79	11.04	11.16	11.17	12.04
นท.	10.67	-	.09*	.12*	.37	.49	.5	1.37*
ศศ.	10.76		-	.33	.28	.4	.41	1.28
มธ.	10.79			-	.25	.37	.38	1.25
วท.	11.04				-	.12	.13	1.0
บธ.	11.16					-	.01	.88
รศ.	11.17						-	.87
ศษ.	12.04							-

จากตาราง 15 แสดงว่า นักศึกษาคณะนิติศาสตร์จะมีการจัดการเวลาแตกต่างกับคณะศึกษาศาสตร์ คณะเศรษฐศาสตร์ และมนุษยศาสตร์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

9. การเตรียมตัวสอบ

ตาราง 16 วิเคราะห์ความแปรปรวนคะแนนการเตรียมตัวสอบกับคณะของนักศึกษา

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	6	46.65	7.78	0.89
ภายในกลุ่ม	440	3826.42	8.69	
รวม	446	3873.07		

จากตาราง 16 แสดงว่า กลวิธีในการเตรียมตัวสอบของนักศึกษา มหาวิทยาลัยรามคำแหง ไม่มีความแตกต่างกันกับคณะที่ศึกษา

2.3 เปรียบเทียบกลวิธีศึกษา แยกตามผลการเรียนของนักศึกษา ปริญญาตรี
ดังนี้

ตาราง 17 วิเคราะห์ความแตกต่างระหว่างผลการเรียนกับกลวิธีศึกษาของนักศึกษาโดย
ภาพรวม

กลุ่มคะแนนเฉลี่ยสะสม	N	$\bar{X}$	S.D.	df	t
2.50 ขึ้นไป	205	144.82	22.21	425	2.14*
2.25 - 2.49	242	135.87	20.73		

จากตาราง 17 แสดงว่า นักศึกษาที่มีผลการเรียนต่างกันมีกลวิธีศึกษาแตกต่างกัน
อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 18 เปรียบเทียบพฤติกรรมการศึกษานักศึกษากับผลการเรียนของนักศึกษา

พฤติกรรมการศึกษา	กลุ่มคะแนนเฉลี่ย 2.50 ขึ้นไป		กลุ่มคะแนนเฉลี่ย 2.25 - 2.49		df	t
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.		
1. การอ่าน	10.16	2.99	10.08	2.53	402	2.01*
2. การฟัง	5.69	3.21	5.67	3.10	449	.06
3. วิธีการอ่านและ พูด	24.10	3.21	23.78	3.10	204	.78
4. การศึกษาคนควา ในของสมุด	52.92	6.57	51.67	5.46	350	2.16*
5. การไต่ถาม ความรู้อื่น ๆ	3.49	1.96	3.41	1.85	440	0.44
6. การเข้าร่วม กิจกรรม	2.93	2.63	2.38	1.90	266	1.20
7. การจดบันทึก	21.14	3.99	20.79	4.17	425	2.31*
8. การจัดการ เวลา	11.37	3.46	10.90	3.30	442	1.48
9. การเตรียม ตัวสอบ	10.88	2.88	10.72	3.01	439	2.06*

จากตาราง 18 แสดงว่า กลวิธีศึกษาของนักศึกษาที่ผลการเรียนต่างกัน มีกลวิธี
 การอ่าน การศึกษาคนควาในหอสมุด การจดบันทึก และการเตรียมตัวสอบ มีความแตกต่างกัน
 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนกลวิธีการฟัง วิธีการอ่านและเขียน การใช้
 แหล่งความรู้อื่น ๆ การเข้าร่วมกิจกรรม และการจัดการเวลา ไม่มีความแตกต่างกัน

ตอนที่ 3 ปัญหาพฤติกรรมการศึกษาของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยรามคำแหง ปรากฏทั้ง
ตาราง 19 - 20

ตาราง 19 ระดับปัญหาพฤติกรรมการศึกษา จำแนกตามพฤติกรรมการศึกษา

พฤติกรรมการศึกษา	$\bar{X}$	แปลความ
การอ่าน	2.95	ปานกลาง
การฟัง	3.30	ปานกลาง
การจดบันทึก	3.69	มาก
การใช้ห้องสมุดของมหาวิทยาลัย	3.09	ปานกลาง
รวม	3.10	ปานกลาง

จากตาราง 19 แสดงว่า ปัญหาพฤติกรรมการศึกษาของนักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหง โดยภาพรวม พบว่า อยู่ในระดับปานกลาง และเมื่อเปรียบเทียบปัญหาพฤติกรรมการศึกษาในแต่ละพฤติการณ์ นักศึกษามีปัญหาในด้านการจดบันทึกอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 3.69$) รองลงมา ได้แก่ ปัญหาในระดับปานกลาง คือ การฟัง ($\bar{X} = 3.30$) การใช้ห้องสมุดของมหาวิทยาลัย ($\bar{X} = 3.09$) การอ่าน ($\bar{X} = 2.95$) ตามลำดับ

ตาราง 20 ปัญหาการเรียนรู้ที่นักศึกษาเสนอแนะ

ปัญหา	ความถี่ของปัญหา
1. ตำราเรียนของมหาวิทยาลัยออกจำหน่ายช้ากว่ากำหนด	86
2. รายการการสอนทาง โทรทัศน์ ไม่ตรงกับกระบวนวิชาที่เรียน	74
3. บรรณารักษ์ห้องสมุดมหาวิทยาลัยรามคำแหง ไม่สามารถตอบปัญหาเกี่ยวกับวิชาที่เรียนได้	45
4. สารระสัง เชปที่ห้องสมุดจัดบริการมีน้อย	18

จากตาราง 20 แสดงว่า ปัญหาอื่น ๆ ที่นักศึกษาเสนอแนะมีความถี่ในระดับสูงสุด ได้แก่ ตำราเรียนของมหาวิทยาลัยออกจำหน่ายช้ากว่ากำหนด รองลงมาได้แก่ รายการการสอนทาง โทรทัศน์ไม่ตรงกับกระบวนวิชาที่เรียน และสารระสัง เชปที่ห้องสมุดจัดบริการมีน้อยตามลำดับ

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

1. เพื่อศึกษากลวิธีศึกษาของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยรามคำแหง
2. เพื่อเปรียบเทียบกลวิธีศึกษาของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยรามคำแหง

จำแนกตามคณะและผลการเรียน

3. เพื่อศึกษาปัญหาการใช้กลวิธีศึกษาของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยรามคำแหง

สมมติฐานในการศึกษาค้นคว้า

1. นักศึกษาที่ศึกษาทางคณะกัน มีกลวิธีศึกษาแตกต่างกัน
2. นักศึกษาที่มีผลการเรียนต่างกัน มีกลวิธีศึกษาแตกต่างกัน

* วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้านี้ ได้แก่ นักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยรามคำแหง โดยใช้วิธีการสุ่มอย่างง่ายจากทุกคณะ คณะละ 70 คน จำแนกตามคณะและผลการเรียนจำนวน 490 คน

2. เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเอง แบ่งออกเป็น 3 ตอน คือ

ตอนที่ 1 แบบสอบถามสถานภาพส่วนตัวของนักศึกษา

ตอนที่ 2 แบบสอบถามกลวิธีศึกษาของนักศึกษา เป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วน
ประเมินค่า 4 ระดับ คือ ปฏิบัติเป็นประจำ ปฏิบัติบ่อยครั้ง ปฏิบัตินาน ๆ ครั้ง และไม่เคยปฏิบัติ

ตอนที่ 3 แบบสอบถามปัญหาการศึกษาของนักศึกษา รวมทั้งสิ้น 27 ข้อ โดยให้เลือกระดับปัญหาเป็นแบบประเมินค่า 5 ระดับ คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย น้อยที่สุด

3. การรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการรวบรวมข้อมูลโดยส่งแบบสอบถามให้แก่นักศึกษาที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง โดยส่งแบบสอบถามทางไปรษณีย์จำนวน 740 ชุด ได้รับคืนและสมบูรณ์ 447 ชุด

4. การวิเคราะห์ข้อมูลและวิเคราะห์ข้อมูล

4.1 นำแบบสอบถามที่ได้รับคืนมาตรวจสอบความสมบูรณ์ ได้แบบสอบถามจำนวนทั้งสิ้น 447 ชุด

4.2 นำข้อมูลจากแบบสอบถามตอนที่ 2 เกี่ยวกับกลวิธีศึกษาแจกแจงความถี่โดยใช้
ค่าเฉลี่ย

4.3 นำข้อมูลจากแบบสอบถามตอนที่ 2 และตอนที่ 3 มาวิเคราะห์เปรียบเทียบความ
แตกต่างระหว่างคณะที่นักศึกษาสังกัดโดยใช้ F -test และเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่าง
ผลการเรียนของนักศึกษากับกลวิธีศึกษาโดยใช้ t -test

4.4 นำข้อมูลจากแบบสอบถามตอนที่ 3 เกี่ยวกับปัญหาการศึกษามาแจกแจงความถี่
และหาค่าเฉลี่ย

สรุปผลการศึกษาค้นคว้า

จากการศึกษากิจกรรมของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยรามคำแหง สรุปผลได้ดังนี้

1. นักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหงมีกิจกรรมที่ปฏิบัติในระดับมาก 5 กิจกรรม คือ การเตรียมตัวสอบ การอ่านและทบทวน การฟัง การจัดการางเวลา และการอ่านตามลำดับ ส่วนกิจกรรมที่ปฏิบัติในระดับน้อย มีอยู่ 4 กิจกรรม คือ การเข้าร่วมกิจกรรม การจดบันทึก การใช้แหล่งความรู้รอบ ๆ และการศึกษาค้นคว้าในห้องสมุด
2. การเปรียบเทียบความแตกต่างของกิจกรรมศึกษา กับคณะที่ปรึกษาของนักศึกษา พบว่า
 - 2.1 นักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหงที่ศึกษาทางคณะ ก็มีกิจกรรมแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
 - 2.2 ความแตกต่างของกิจกรรมศึกษาเป็นรายคณะ และนักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์ มีกิจกรรมแตกต่างกับนักศึกษาคณะนิติศาสตร์ และคณะศึกษาศาสตร์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และเมื่อพิจารณาแยกแต่ละกรณี พบว่า
 - 2.2.1 กิจกรรมการอ่าน มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติกับคณะที่ศึกษา คือ นักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์มีความแตกต่างกับคณะเศรษฐศาสตร์ คณะศึกษาศาสตร์ คณะบริหารธุรกิจ และคณะวิศวกรรมศาสตร์ ส่วนนักศึกษาคณะมนุษยศาสตร์มีความแตกต่างกับคณะนิติศาสตร์ คณะศึกษาศาสตร์ คณะบริหารธุรกิจ และคณะศึกษาศาสตร์
 - 2.2.2 กิจกรรมการใช้แหล่งความรู้รอบ ๆ มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติกับคณะที่ศึกษา คือ นักศึกษาคณะรัฐศาสตร์ มีความแตกต่างกับคณะศึกษาศาสตร์ และคณะวิทยาศาสตร์ ส่วนนักศึกษาคณะมนุษยศาสตร์ มีความแตกต่างกับคณะวิทยาศาสตร์
 - 2.2.3 กิจกรรมการจัดการางเวลา มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติกับคณะที่ศึกษา คือ นักศึกษาคณะนิติศาสตร์ แตกต่างกับคณะศึกษาศาสตร์ คณะเศรษฐศาสตร์ และคณะมนุษยศาสตร์

3. การเปรียบเทียบความแตกต่างของพฤติกรรมการเรียนของนักศึกษา พบว่า

3.1 นักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหงที่มีผลการเรียนต่างกัน มีพฤติกรรมการเรียนต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และเมื่อพิจารณาแยกแต่ละพฤติกรรม พบว่า พฤติกรรมการเรียนที่แตกต่างกันผลจากการเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ได้แก่ พฤติกรรมการอ่าน การศึกษาค้นคว้าในห้องสมุด การจดบันทึก และการเตรียมตัวสอบ

4. ปัญหาพฤติกรรมการเรียนของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยรามคำแหง พบว่า

4.1 นักศึกษามีปัญหาเกี่ยวกับการจดบันทึกในระดับมากที่สุด ส่วนการฟัง การใช้ห้องสมุดของมหาวิทยาลัย และการอ่าน มีปัญหาในระดับปานกลาง

4.2 ปัญหาอื่น ๆ ที่นักศึกษาเสนอแนะเพิ่มเติม ได้แก่ ทำาเรียนของมหาวิทยาลัยรามคำแหงออกจำหน่ายล่าช้ากว่ากำหนด มีปัญหาในระดับมาก รายการการสอนทางโทรทัศน์ไม่ตรงกับกระบวนวิชาที่เรียน มีปัญหาในระดับปานกลาง ส่วนบรรณารักษ์ห้องสมุดมหาวิทยาลัยไม่สามารถตอบปัญหาเกี่ยวกับวิชาที่เรียนได้ และสาระสังเขปที่ห้องสมุดจัดบริการมีอยู่จำนวนน้อย มีปัญหาในระดับน้อย

สรุป

ผลการศึกษากฎวิธีของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยรามคำแหง พบข้อที่น่าสนใจ ดังนี้

1. กฎวิธีที่นักศึกษามีปฏิบัติในระดับมาก คือ การเตรียมตัวสอบ การอ่านและทบทวน การฟัง การจัดการเวลา และการอ่าน ทั้งนี้เป็นเพราะในมหาวิทยาลัยรามคำแหงนั้นนักศึกษาส่วนใหญ่ มุ่งที่จะใช้กฎวิธีในด้านวิธีการอ่านทำาเรียน การฟังบรรยาย และการอ่านเอกสารสรุปคำาบรรยาย หรือเอกสารแนะนำาข้อสอบ เฉลยคำาตอบคล้อยคลึงกัน และในช่วงระยะเวลาก่อนสอบ พรรคนักศึกษา ชมรมนักศึกษา หรือเอกชนจะจัดบรรยายสรุปทบทวนแก่นักศึกษา ซึ่งนักศึกษาส่วนใหญ่จะเข้าฟัง การบรรยายสรุปดังกล่าว จึงเป็นผลให้นักศึกษาใช้กฎวิธีศึกษาต่าง ๆ ดังกล่าวในระดับมาก

2. กลวิธีที่นักศึกษาปฏิบัติในระดับน้อย ได้แก่ การเข้าร่วมกิจกรรมการจกบันทึกรการใช้แหล่งความรู้อื่น ๆ และการศึกษาค้นคว้าในห้องสมุด ทั้งนี้เพราะ

2.1 การเข้าร่วมกิจกรรม มหาวิทยาลัยรามคำแหง เป็นมหาวิทยาลัยเปิด มีจำนวนนักศึกษามาก และอยู่กระจัดกระจายกันทั่วทุกภูมิภาคของประเทศ ทำให้นักศึกษาส่วนใหญ่ไม่สามารถร่วมกิจกรรมได้ และอีกประการหนึ่งก็คือ กิจกรรมต่าง ๆ ที่พรคนักศึกษาหรือชมรมนักศึกษาจัดขึ้นส่วนใหญ่จะเป็นความบันเทิง เช่น การแสดงดนตรี วิทยุรายการเกี่ยวกับการเมือง การโต้วาที ฯลฯ ส่วนกิจกรรมที่เกี่ยวกับความรู้ด้านวิชาการ จะมีการจัดขึ้นเป็นครั้งคราว ซึ่งจากเหตุผลดังกล่าวทำให้นักศึกษาของมหาวิทยาลัยรามคำแหง เข้าร่วมกิจกรรมของมหาวิทยาลัยน้อย

2.2 การจกบันทึกร การที่นักศึกษามีการจกบันทึกรในระดับน้อยอาจเป็นเพราะการวัดผลการศึกษามหาวิทยาลัย เน้นการวัดความรู้ในตำราเรียนเป็นสำคัญ นักศึกษาจะอ่านเฉพาะตำราเรียน ถึงแม้ว่านักศึกษาจะอ่านเฉพาะตำราเรียนก็จะสามารถสอบผ่านได้ นอกจากนี้ พรคนักศึกษาหรือชมรมของนักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหง และเอกชนได้เข้ามา มีบทบาทในการทำรูปคำบรรยายเอกสารแนะแนวหรือขอสอบ และเฉลยข้อสอบ เพื่อเสริมความรู้ให้แก่ศึกษา ทำให้การจกบันทึกรไม่มีความสำคัญต่อนักศึกษา นักศึกษาจึงมีการจกบันทึกรน้อย

2.3 การใช้ห้องสมุด และการใช้แหล่งความรู้อื่น ๆ การที่นักศึกษามีการใช้กลวิธีศึกษาเกี่ยวกับห้องสมุดและแหล่งความรู้อื่น ๆ อยู่ในระดับน้อย เนื่องมาจากกระบวนการเรียนการสอนของมหาวิทยาลัยรามคำแหง ซึ่งเป็นมหาวิทยาลัยเปิด ไม่มีการตรวจสอบเวลาเรียน นักศึกษาจะมาเรียนหรือไม่ก็ได้ ดังนั้นระบบการเรียนการสอนต้องให้ความสำคัญแก่นักศึกษาทุกคน สื่อการเรียนที่ใช้ เป็นหลักคือตำราเรียน นักศึกษาไม่จำเป็นต้องศึกษาค้นคว้าจากห้องสมุด ก็จะสามารถสอบผ่านได้

3. นักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหงที่ศึกษาต่างคณะกัน มีกลวิธีศึกษาแตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้เนื่องจากนักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหงที่ศึกษาต่างคณะกัน มีกลวิธีศึกษาแตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้เนื่องจากลักษณะวิชาและกระบวนการเรียนการสอนในแต่ละคณะมีความแตกต่างกัน จึงเป็นผลให้นักศึกษามีกลวิธีศึกษา

แตกต่างกันด้วย และนอกจากนี้ยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ อัจฉรา วงศ์โสธร และเสาวภา จิงพัฒนาพงศ์ (2525 : 11 - 111) ที่พบว่า นักศึกษาที่เรียนวิชาเอกต่างกัน มีคะแนนทักษะในการเรียนต่างกัน

เมื่อจำแนกตามกลวิธีศึกษา พบว่า นักศึกษาจากคณะวิทยาศาสตร์มีกลวิธีศึกษาต่างกับนักศึกษาคณะนิเทศศาสตร์ และคณะศึกษาศาสตร์ ทั้งนี้เพราะ ลักษณะวิชาของบางคณะจะแตกต่างกัน คือการเรียนการสอนเนื้อหาวิชาในคณะวิทยาศาสตร์ นักศึกษาจะต้องเข้าใจคำบรรยาย ทำแบบฝึกหัด และศึกษาทดลองในห้องปฏิบัติการ ซึ่งต้องอาศัยทักษะในการศึกษาที่เป็นระบบมากกว่านักศึกษาคณะนิเทศศาสตร์ และศึกษาศาสตร์

4. นักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหง ที่มีผลต่อการเรียนต่างกัน มีกลวิธีศึกษาแตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้เนื่องมาจากนักศึกษาที่มีผลการเรียนดีย่อมมีกลวิธีศึกษาที่ถูกต้องเหมาะสมมากกว่านักศึกษาที่มีผลการเรียนต่ำ

5. นักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหง มีปัญหาเกี่ยวกับการจกบันทึกลงในกระดานมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะนักศึกษาขาดทักษะในการจกบันทึกลง เนื่องจากนักศึกษายึดตำราเป็นหลักในการศึกษา พรรคนักศึกษา ชมรมนักศึกษา และเอกชนไม่มีการทำสรุปย่อในแต่ละรายวิชาจำหน่าย จึงเป็นผลให้นักศึกษาไม่เห็นความสำคัญของการจกบันทึกลงด้วยตนเอง เมื่อมีความจำเป็นต้องจกบันทึกลง จึงไม่สามารถจกบันทึกลงได้เนื่องจากขาดทักษะ

6. ปัญหาอื่น ๆ ที่นักศึกษาเสนอแนะ มีดังนี้

6.1 รายการโทรทัศน์การศึกษาส่วนที่เกี่ยวข้องกับกระบวนวิชาที่เสนอไม่ตรงกับวิชาที่เรียนมีความถี่สูงสุด อาจเป็นเพราะมหาวิทยาลัยมุ่งเสนอรายการโทรทัศน์ที่มีการศึกษาสำหรับนักศึกษารุ่นปี 1 ส่วนวิชาเฉพาะสาขาไม่ค่อยจัดเสนอ ประกอบกับปัจจุบันมหาวิทยาลัยมีกระบวนการศึกษา 1,370 กระบวนวิชา ซึ่งทำให้ไม่สามารถเสนอรายการทุกสาขาวิชาได้

6.2 ตำราเรียนของมหาวิทยาลัยรามคำแหงออกจำหน่ายช้ากว่ากำหนด มีความถี่รองลงมา เนื่องจากมหาวิทยาลัยรามคำแหงเป็นมหาวิทยาลัยเปิด มีกระบวนวิชามากกว่า 800 กระบวนวิชา และทุกกระบวนวิชาต้องมีตำราเรียน และต้องมีการแก้ไขเพิ่มเติมในแต่ละปี

ในด้านการพิมพ์มหาวิทยาลัยต้องจัดทำตำราเป็นจำนวนมาก เพื่อให้เพียงพอจำนวนนักศึกษา และในบางคณะ เช่น คณะวิทยาศาสตร์มีนักศึกษาจำนวนน้อยกว่าคณะอื่น ๆ มหาวิทยาลัยจะจัดทำตำราของคณะวิทยาศาสตร์เป็นอันดับสุดท้าย

6.3 สารสังเขปในห้องสมุดจัดบริการมีน้อย มีความถี่น้อยที่สุด ซึ่งแสดงว่า ผู้ใช้ต้องการค้นคว้าเนื้อหาสาระของสิ่งพิมพ์ประกอบด้วย เพื่อความสะดวกในการค้นหา ข้อมูลที่ต้องการ

ข้อเสนอแนะ

จากการวิจัยนี้ ผู้วิจัยพบว่า นักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหง ยังมีกลวิธีศึกษาที่ยังไม่เหมาะสมเท่าที่ควร ดังนั้นควรมีกิจกรรมบางอย่างเพื่อช่วยเพิ่มประสิทธิภาพในการศึกษาของนักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหงให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น ผู้วิจัยจึงมีข้อเสนอแนะ ดังนี้

1. นักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหงไม่ให้ความสำคัญต่อการจดบันทึก ซึ่งเป็นกลวิธีที่ไม่ถูกต้องตามหลักสากล มหาวิทยาลัยรามคำแหงเป็นมหาวิทยาลัยเปิด สมควรให้คำแนะนำเกี่ยวกับกลวิธีศึกษาที่เหมาะสม โดยแนะนำกลวิธีศึกษาในวันประชุมพิเศษแก่นักศึกษาในด้านกลวิธี การอ่าน การฟัง วิธีการอ่านและทบทวน การจดบันทึก การศึกษา ค้นคว้าในห้องสมุด การเข้าร่วมกิจกรรม การจัดการเวลา และการเตรียมตัวสอบที่ถูกต้อง โดยแจกเอกสารแนะนำวิธีการเรียน จัดนิทรรศการเผยแพร่ กลวิธีศึกษา จัดหลักสูตรฝึกอบรมกลวิธีศึกษาเป็นครั้งคราว หรือจัดรายการเผยแพร่ความรู้เกี่ยวกับกลวิธีศึกษาทางโทรทัศน์อย่างสม่ำเสมอ เป็นต้น สำหรับสำนักหอสมุดกลางมหาวิทยาลัยรามคำแหง ซึ่งเป็นแหล่งวิทยาการสาขาต่าง ๆ ควรจะจัดนิทรรศการเผยแพร่ความรู้เกี่ยวกับกลวิธีศึกษาที่ถูกต้องเหมาะสม แก่นักศึกษาและบุคลากรอย่างต่อเนื่อง

2. นักศึกษาที่มีผลการเรียนต่ำ มีกลวิธีศึกษาที่ยังไม่เหมาะสม และไม่ครบถ้วน ฝ่ายแนะแนวของคณะและอาจารย์ผู้สอน ควรมีการประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับกลวิธีศึกษาที่ถูกต้อง แก่นักศึกษาอย่างสม่ำเสมอ ก็จะเป็นการปรับปรุงคุณภาพของบัณฑิตมหาวิทยาลัยรามคำแหงให้มีคุณภาพดียิ่งขึ้น

3. นักศึกษามีปัญหาในด้านการจดบันทึก ทั้งนี้เนื่องมาจากสาเหตุหลายประการ เช่น การเขาเรียนไม่สม่ำเสมอ การฟังคำบรรยายไม่ชัดเจน เนื่องมาจากห้องเรียนมีขนาดใหญ่ ระบบโทรทัศน์วงจรปิดเสีย หรือในภาพและเสียงไม่ชัดเจน ปัญหาเหล่านี้ ทางมหาวิทยาลัยรามคำแหงควรมีการปรับปรุงให้มีคุณภาพที่ดี และสามารถให้บริการได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาลักษณะกลวิธีศึกษาที่เหมาะสมในมหาวิทยาลัยที่เป็นมหาวิทยาลัยระบบเปิด ว่ามีกลวิธีศึกษาเป็นอย่างไร และมีปัจจัยใดบ้างที่มีผลต่อกลวิธีศึกษาของนักศึกษา
2. ควรมีการศึกษาเปรียบเทียบกลวิธีของนักศึกษาในมหาวิทยาลัยระบบเปิดกับนักศึกษาในมหาวิทยาลัยระบบปิด ว่ามีความแตกต่างกันหรือไม่ อย่างไร

גז חקלאות

บรรณานุกรม

- กอ สวัสดิพานิชย์. การสร้างประสิทธิภาพในการเรียน. กรุงเทพฯ : หน่วยศึกษานิเทศก์ กรมวิสามัญศึกษา, 2517.
- เกหลง ปภาวสิทธิ์. การศึกษาย่างมีประสิทธิภาพ. พระนคร : โรงพิมพ์ที่รณสาร, 2518.
- จวีร์พันธ์ สาครินทร์. การศึกษาลดสัมฤทธิ์ด้านความเข้าใจในการอ่านของนิสิตนักศึกษา
ชั้นปีที่ 1 ในคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยในภาคใต้. ปรินซ์นิพนธ์ กศ.ม.
สงขลา : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ สงขลา, 2528. อักสำเนา.
- ชม ภูมิภาค. จิตวิทยาการเรียนการสอน. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช, 2516.
- ชูศรี วงศ์รักนะ. เทคนิคการใช้สถิติเพื่อการวิจัย. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ประสานมิตร, 2525.
- ทัศนีย์ ศิริวิธน์. แบบการเรียนของนักศึกษาคณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
ปรินซ์นิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร,
2532. อักสำเนา.
- ทิพาวดี เอมะวรรณะ สรุพล พยอมแย้ม และณฤมล ปราชญ์โยธิน. เรียนให้เก่ง
ในมหาวิทยาลัย. พิมพ์ครั้งที่ 5. ปรับปรุงใหม่ กรุงเทพฯ : ปลาตะเพียน
2523.
- เทอด แก้วศรี. ความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบของนิสัยทางการเรียนและทัศนคติต่อ
การเรียนวิชาวิทยาศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 3. วิทยานิพนธ์ ค.ม.
กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2530. ถ่ายเอกสาร.
- นัตถา วงศ์นันทสิน. การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาเคมี ของนักเรียนชั้น
มัธยมศึกษาปีที่ 5 ระหว่างกลุ่มที่ได้รับการฝึกทักษะ และกลุ่มที่ไม่ได้รับการฝึกทักษะ
ทางการเรียน. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย,
2529. อักสำเนา.

- นิยตะ ศรีจันทร์. "เรียนอย่างไรจึงจะมีประสิทธิภาพ," วารสารมนุษยศาสตร์ปริทรรศน์ 10(1) : 55 - 68 ; ภาคเรียนที่ 1, 2531.
- บุญเรียง ขจรศิลป์. สถิติวิจัย 1. กรุงเทพฯ : พิกัสเซ็นเตอร์การพิมพ์, 2527.
- บุญเรือน ศิริมงคล. การอ่านเอาเรื่องภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2517. อัดสำเนา.
- ประจักษ์ เกิดแก้ว. การศึกษาลักษณะสัมพันธ์ระหว่างความรู้ความเข้าใจในการใช้ห้องสมุดกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิตชั้นปีที่ 4 วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร ปีการศึกษา 2514. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ : วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร, 2515. อัดสำเนา.
- ผลวิไลย์ รองสวัสดิ์. การศึกษาศวามสนใจในการอ่านและการใช้ห้องสมุดคณะของนักศึกษา มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ปีการศึกษา 2519. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2520. อัดสำเนา.
- รามคำแหง, มหาวิทยาลัย. "การดำเนินงานของมหาวิทยาลัย," ใน ระเบียบการสมัครเป็นนักศึกษาและแผนหลักสูตรชั้นปริญญาตรี 2531 - 2532. หน้า 20 - 27. กรุงเทพฯ : สำนักบริการทางวิชาการและทดสอบประเมินผล มหาวิทยาลัยรามคำแหง, 2531.
- _____. "พระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยรามคำแหง (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2521," ใน ระเบียบการสมัครเข้าเป็นนักศึกษาและแผนกำหนดการศึกษาและแผนการกำหนดการศึกษาคามหลักสูตรชั้นปริญญาตรี. หน้า 45 - 47. กรุงเทพฯ : สำนักบริการทางวิชาการและทดสอบประเมินผล มหาวิทยาลัยรามคำแหง, 2530.
- วรรณ ปุณฺณโชติ และวัชรีย์ ทวีพันธ์. รายงานผลการวิจัยเรื่องปัญหาของนิสิตนักศึกษาและการให้บริการคำปรึกษาแนะแนว. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2527.
- วิมลภา จันทรโพธิ์. ปัจจัยจัดสรรที่เกี่ยวข้องกับสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนระหว่างนักเรียนที่มีสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนสูงและต่ำชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ในเขตกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2527. อัดสำเนา.

- วัลลภา เทพหัสดิน ณ อยุธยา. "งานสวัสดิการและบริหารนิสิตนักศึกษา," ใน นิสิตนักศึกษา : หลักการปัญหา และแนวปฏิบัติ. หน้า 31 - 43. กรุงเทพฯ : โอเคียนสโตร์, 2525.
- ศรีธรรม พุ่มสะอาด. การร่างแบบสำรวจนิสัยและพัฒนาคติในการเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย. วิทยานิพนธ์ ศ.ม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2522. อัครสำเนา.
- ศิริลักษณ์ เทพหัสดิน ณ อยุธยา. การศึกษาปัญหาของนักศึกษามหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ปีการศึกษา 2522. วิทยานิพนธ์ ศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ 2523. อัครสำเนา.
- สมพิศ ชังชมแก้ว. ความสามารถในการอ่านภาษาไทยของนักเรียนฝึกหัดครูประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาปีที่สอง ของวิทยาลัยครูท่าแห่ง ในนครหลวงกรุงเทพ นคร. วิทยานิพนธ์ ศ.ม. กรุงเทพฯ : วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร, 2515. อัครสำเนา.
- สุจิตร์ ศิริรัตน์. การร่างแบบสำรวจนิสัยและพัฒนาคติในการเรียนระดับอุดมศึกษา. วิทยานิพนธ์ ศ.ม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2522. ถ่ายเอกสาร.
- สุจิตรา จันทร์สว่าง. การเปรียบเทียบภูมิหลังวิถีการศึกษาของบัณฑิตมหาวิทยาลัยสุโขทัย ระหว่างข้าราชการระหว่างกลุ่มที่มีสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนสูงกับกลุ่มที่มีสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนต่ำ. วิทยานิพนธ์ ศ.ม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2528. อัครสำเนา.
- สุพิศรา วิจิตรโสภ. ศึกษาองค์ประกอบบางประการที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์. วิทยานิพนธ์ ศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2523. ถ่ายเอกสาร.
- อจันรา วงศ์โสธร และเสาวภา จึงพัฒนาพงษ์. รายงานการวิจัยเรื่องทักษะในการเรียนของนักศึกษาไทย. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2525.

อุทุมพร ทองอุไทย. เทคนิคการศึกษานานาชาติที่มีประสิทธิภาพ. กรุงเทพฯ : แผนกวิชา
วิจัยการศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2519.

Good, Cater V. Dictionary of Education. New York : McGraw-Hill, 1973.

Light, James A. and William Alexacos. "Study counselling and Its Effect
on Study Habit," Journal of College Student Personnel. 12 : 450 - 455;
November, 1971.

Long, Elizabeth Whitener. "The Effect of Metacomprehension Cuing on
College Student Achievement," Dissertation Abstracts International.
41 : 475-A; February, 1985.

Maddox, Harry. How to Study. London : The English Language Book Society,
1965.

Main, Alex. Encouraging Effective Learning : and Approach to Study
Couselling. Edinberg : Scottish Academic Press, 1980.

Mayer, Richard E. "Learning Strategies : an Overview," in Learning
and Study Strategies : Issues in Assesment Instruction and Evaluation.
edited by Claire E. Weinstein, Ernest T. Goestz and Patricia A.
Alexander. p.11 - 20. San Diego : Academic Press, Inc., 1988.

Mehrens, William A. and Irvin J. Lehmann. Mearsurement and Evaluation in
Education and Psychology. New York : Holt, Rinehart and Winston,
1973.

Noeth, Richard J. and others. "Predicting Success in the Study of
Veterinary Science and Medicine," The Journal of Educational
Research. 67 : 213 - 215; January, 1974.

Wren, Gilbert C. Study Habits Inventory. Standford : Standford University
Press, 1968.

การคำนวณ

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

6 พฤศจิกายน 2533

เรื่อง ขอความร่วมมือตอบ แบบสอบถาม

เรียน นักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหง

ข้าพเจ้ากำลังศึกษาและรวบรวมข้อมูลในการทำวิทยานิพนธ์เรื่อง "กลวิธี
 ศึกษาของนักศึกษาในระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยรามคำแหง" การศึกษานี้จะเป็นแนวทาง
 ในการปรับปรุงการจัดหาและการบริการหนังสือ และสิ่งพิมพ์ต่าง ๆ ของสำนักหอสมุดกลาง
 มหาวิทยาลัยรามคำแหง ให้สอดคล้องกับความต้องการของท่านและปรับปรุงงานบริการแนะแนว
 การอ่านและการค้นคว้าเพื่อการศึกษา ตามสภาวะที่ห้องสมุดสามารถจะดำเนินการได้

ข้าพเจ้าจึงใคร่ขอความกรุณาจากท่านโปรดตอบแบบสอบถามนี้ตามความเป็นจริง
 วิทยานิพนธ์นี้จะสำเร็จได้ก็ด้วยความร่วมมือจากท่าน ผู้วิจัยขอขอบคุณอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้
 ทว

ขอแสดงความนับถือ

(นางสุชากา โชคเหมาะ)

นิสิตปริญญาโท

สาขาวิชาบรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

แบบสอบถามกลวิธีศึกษา

แบบสอบถามนี้แบ่งออกเป็น 3 ตอน คือ

ตอนที่ 1 สถานภาพส่วนตัว

ตอนที่ 2 กลวิธีศึกษา

ตอนที่ 3 ปัญหาการศึกษา

ตอนที่ 1 สถานภาพส่วนตัวของนักศึกษา

โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน () หน้าข้อความที่ตรงกับความเป็นจริง
เกี่ยวกับท่าน

1. คณะที่ศึกษา

() คณะนิติศาสตร์

() คณะบริหารธุรกิจ

() คณะมนุษยศาสตร์

() คณะศึกษาศาสตร์

() คณะวิทยาศาสตร์

() คณะรัฐศาสตร์

() คณะเศรษฐศาสตร์

2. คะแนนเฉลี่ยสะสมของท่าน

() 2.50 ขึ้นไป

() 2.25 - 2.49

ตอนที่ 2 แบบสอบถามกวีนิพนธ์ศึกษา

โปรดพิจารณาว่าพฤติกรรมหรือการปฏิบัติเกี่ยวกับกวีนิพนธ์ศึกษาของท่านเป็นไปตามข้อความแต่ละข้อในระดับใด โดยทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ท่านปฏิบัติ
ตามความเป็นจริง ดังนี้

เป็นประจำ ถ้าเป็นสิ่งที่ท่านปฏิบัติทุกสัปดาห์หรือเสมอ ๆ
 บ่อยครั้ง ถ้าเป็นสิ่งที่ท่านปฏิบัติบ่อยหรือเป็นส่วนใหญ่
 นาน ๆ ครั้ง ถ้าเป็นสิ่งที่ท่านปฏิบัติบางครั้งหรือเป็นส่วนน้อย
 ไม่เคย ถ้าเป็นสิ่งที่ท่านไม่เคยปฏิบัติเลย

พฤติกรรมที่ปฏิบัติ	ระดับการปฏิบัติ			
	เป็นประจำ	บ่อยครั้ง	นาน ๆ ครั้ง	ไม่เคย
<u>การอ่าน</u>				
1. ข้าพเจาอ่านหนังสือประกอบตามที่ อาจารย์กำหนด.....				
2. ข้าพเจาอ่านเอกสารสรุปคำบรรยายที่ พระคณิกศึกษาหรือชมรมนักศึกษาจัดทำขึ้น.....				
3. ข้าพเจาอ่านเอกสารสรุปคำบรรยายที่ เจ้าหน้าที่ตามตรา.....				
4. ข้าพเจาอ่านเอกสารแนะแนวข้อสอบ คำตอบ ที่เจ้าหน้าที่ตามตรา.....				
5. ข้าพเจาอ่านหนังสือหรือสิ่งพิมพ์อื่น ๆ ในห้องสมุด.....				

พฤติกรรมปฏิบัติ	ระดับการปฏิบัติ			
	เป็นประจำ	บ่อยครั้ง	นาน ๆ ครั้ง	ไม่เคย
<u>การฟัง</u>				
1. ข้าพเจ้าฟังบรรยายในชั้นเรียน.....				
2. ข้าพเจ้าฟังบรรยายสรุปจากรายการสอนทางโทรทัศน์ที่จัดโดยมหาวิทยาลัย.....				
3. ข้าพเจ้าฟังการทบทวนเนื้อหาวิชาที่เรียนจากคุณทบทวน (Tutor) ของเอกชน.....				
4. ข้าพเจ้าฟังการทบทวนเนื้อหาวิชาที่เรียนจากพรรคหรือชมรมนักศึกษาจัดขึ้น.....				
5. ข้าพเจ้าฟังการบรรยายจากรายการสอนทางโทรทัศน์ของมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช.....				
<u>วิธีการอ่านและทบทวน</u>				
1. ก่อนจะอ่านเรื่องใด ข้าพเจ้าปฏิบัติดังนี้				
1.1 อ่านสารบัญ เพื่อให้ทราบวามั่งสิ่งเล่มนั้นเนื้อหาอะไรบ้าง.....				
1.2 ดูบทที่จะอ่านว่า มีหัวข้ออะไรบ้าง.....				
2. เมื่อข้าพเจ้าอ่านหนังสือแต่ละตอนหรือบทข้าพเจ้าอ่านหนังสือแต่ละตอนหรือบทข้าพเจ้าจะย้อนกลับไปทบทวนอีกครั้งหนึ่งเพื่อตรวจสอบดูว่า ตรงไหนบ้างที่ยังไม่เข้าใจชัดเจน.....				

พฤติกรรมปฏิบัติ	ระดับการปฏิบัติ			
	เป็นประจำ	บ่อยครั้ง	นาน ๆ ครั้ง	ไม่เคย
3. ขณะอ่านหนังสือ ข้าพเจ้าจะพยายามสรุปให้ได้ว่า ใคร ทำอะไร เมื่อไร ทำไม และทำอย่างไร.....				
4. ขณะอ่านหนังสือจบเล่ม ข้าพเจ้าจะทบทวนบทแล้วก่อนเสมอ.....				
5. ถ้าข้าพเจ้าอ่านตอนใดไม่เข้าใจ จะใช้วิธีทองเพื่อให้จำได้.....				
6. ขณะที่ข้าพเจ้าอ่านหนังสือ ข้าพเจ้าจะทำเครื่องหมายเน้นคำ ข้อความ หรือเรื่องที่สำคัญไว้ เพื่อความสะดวกในการย้อนกลับมาทบทวนภายหลัง.....				
7. ข้าพเจ้าจัดลำดับการอ่านหนังสือที่ยากและง่ายสลับกันไป.....				
<u>การศึกษาค้นคว้าในห้องสมุด</u>				
1. ข้าพเจ้าติดตามอ่านหนังสือทางวิชาการใหม่ ๆ โดย				
1.1 ชมนิทรรศการหนังสือใหม่ในห้องสมุด จัดขึ้น.....				
1.2 อ่านบทวิจารณ์หนังสือในวารสาร หนังสือพิมพ์ หรือสิ่งพิมพ์อื่น ๆ.....				

พฤติกรรมที่ปฏิบัติ	ระดับการปฏิบัติ			
	เป็นประจำ	บ่อยครั้ง	นาน ๆ ครั้ง	ไม่เคย
2. ข้าพเจ้าติดตามข่าวสารทันสมัย และ ความรู้ใหม่ ๆ โดย				
1.1 อ่านวารสารและหนังสือพิมพ์ ในห้องสมุด.....				
1.2 ใช้บริการคัดเลือกและเผยแพร่ ข้อสนเทศ (S.D.I.) ที่ ห้องสมุดจัดบริการ.....				
3. ข้าพเจ้าอ่านตำราเรียนในห้องสมุดจัดไว้ บริการ.....				
4. ข้าพเจ้ายืมหนังสือประกอบการเรียน หนังสืออ่านเพิ่มเติม จากห้องสมุดไป ที่บ้าน.....				
5. ข้าพเจ้ายืมเทป วัสดุทัศน หรือสิ่งอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับเนื้อหาวิชาที่เรียน ไปศึกษาที่บ้าน.....				
<u>การใช้แหล่งความรู้อื่น ๆ</u>				
1. ข้าพเจ้าค้นคว้าจากห้องสมุดมหาวิทยาลัย อื่น ๆ				
2. ข้าพเจ้าค้นคว้าจากห้องสมุดประชาชน.....				
3. ข้าพเจ้าค้นหาแลกเปลี่ยนความรู้กับเพื่อน.....				

พฤติกรรมที่ปฏิบัติ	ระดับการปฏิบัติ			
	เป็นประจำ	บ่อยครั้ง	นาน ๆ ครั้ง	ไม่เคย
<u>การเข้าร่วมกิจกรรม</u>				
1. ข้าพเจ้าไปทัศนศึกษาโดยพรรคนักศึกษาหรือชมรมนักศึกษา ทาง ๆ ของมหาวิทยาลัยรามคำแหง.....				
2. ข้าพเจ้าเข้าร่วมกิจกรรมเป็นสมาชิกชมรมทาง ๆ ของนักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหง.....				
<u>การจัดบันทึก</u>				
1. ข้าพเจ้าจัดบันทึกจากการฟังบรรยายหรือจากการอ่านตำราเรียน				
1.1 เลือกหนึ่งบริเวณที่มองเห็นกระดานดำไ้ชัดเจน.....				
1.2 ใช้ตัวย่อในการจัดบันทึก.....				
1.3 วาดภาพประกอบหรือแผนภูมิสำหรับเนื้อหาตอนใด ๆ เข้าใจยาก.....				
1.4 จดข้อความ หรือเรื่องที่ไม่เข้าใจไว้เพื่อซักถามอาจารย์หรือคนคว้าเพื่อเพิ่มจากห้องสมุด.....				

พฤติกรรมที่ปฏิบัติ	ระดับการปฏิบัติ			
	เป็นประจำ	บ่อยครั้ง	นาน ๆ ครั้ง	ไม่เคย
2. ข้าพเจ้าเคยบันทึกจากการศึกษาด้วยตนเอง				
2.1 ทำบันทึกย่อหลังจากการอ่านคำบรรยาย.....				
2.2 บันทึกข้อมูลจากการฟังอภิปราย ชมนิทรรศการ หรือจากการเข้าร่วมกิจกรรมทาง ฯ.....				
<u>การจัดตารางเวลา</u>				
1. ข้าพเจ้าจัดตารางเวลาดูหนังสือ และ บทความวิชาที่เรียนทุกวิชาตลอด.....				
2. ข้าพเจ้าแบ่งเวลาสำหรับการนันทนาการ และการพักผ่อนอย่างเพียงพอ.....				
3. ตารางเวลาที่ข้าพเจ้าปฏิบัติยึดหยุ่น ตามความเหมาะสม.....				
4. ข้าพเจ้าไม่จัดเวลาดูหนังสือวิชาใด ติดต่อกันเกิน 2 ชั่วโมง.....				
<u>การเตรียมคำตอบ</u>				
1. ข้าพเจ้าจัดตารางเวลาทบทวนบทเรียน ก่อนการสอบ.....				

พฤติกรรมที่ปฏิบัติ	ระดับการปฏิบัติ			
	เป็นประจำ	บ่อยครั้ง	นาน ๆ ครั้ง	ไม่เลย
2. ข้าพเจ้าทบทวนวิชาง่ายและยากสลับกันไป.....				
3. ข้าพเจ้าทบทวนวิชาที่จะสอบกับเพื่อน.....				

ตอนที่ 3 แบบสอบถามปัญหาการวิจัย

โปรดพิจารณาปัญหาเกี่ยวกับการศึกษาของท่านแต่ละข้อ แล้วทำ

เครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงความเป็นจริง

มากที่สุด	เป็นกลุ่มศึกษาที่มีปัญหามากที่สุด
มาก	เป็นกลุ่มศึกษาที่มีปัญหามาก
ปานกลาง	เป็นกลุ่มศึกษาที่มีปัญหปานกลาง
น้อย	เป็นกลุ่มศึกษาที่มีปัญหาน้อย
ไม่มีเลย	เป็นกลุ่มศึกษาที่ไม่มีปัญหาเลย

ปัญหา	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
<u>การอ่าน</u>					
1. ข้าพเจ้านิชอบการอ่าน.....					
2. ข้าพเจ้าไม่รู้จักวิธีการอ่านที่ถูกต้อง.....					
3. ข้าพเจ้านิชอบและไม่ชอบ.....					
4. ข้าพเจ้ามีปัญหาในการอ่านหนังสือภาษา ต่างประเทศ.....					
5. ข้าพเจ้านิชอบการอ่านเร็วแต่จับใจความไม่ได้.....					
6. ข้าพเจ้าเรียนนอกจำแนยวิชา.....					
7. การเรียนเรียงเนื้อหาของข้าพเจ้า เข้าใจยาก.....					

ปัญหา	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
<u>การฟัง</u>					
1. ข้าพเจ้าฟังการบรรยายไม่ทัน เนื่องจาก อาจารย์สอนบรรยายเร็วเกินไป.....					
2. จำนวนที่นั่งในห้องเรียนไม่เพียงพอ.....					
3. รูปแบบรายการสอนทางโทรทัศน์ที่จัด ไม่น่าสนใจ.....					
<u>การจดบันทึก</u>					
1. เวลาฟังคำบรรยาย ข้าพเจ้าจด ตอนที่สำคัญ ๆ ไม่ทัน.....					
2. ข้าพเจ้าไม่สามารถจับประเด็นที่สำคัญ ในขณะที่ฟังบรรยายได้.....					
3. ข้าพเจ้าไม่สามารถสรุปประเด็นที่สำคัญ จากการอ่านได้.....					
<u>การใช้ห้องสมุดของมหาวิทยาลัย</u>					
1. ข้าพเจ้าไม่ทราบวิธีใช้บัตรรายการ.....					
2. ข้าพเจ้าไม่เข้าใจระบบการจัดหมวดหมู่ หนังสือของห้องสมุด.....					
3. ข้าพเจ้าค้นหาหนังสือที่ต้องการอ่านไม่พบ.....					

ปัญหา	มาก ที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด
4. ข้าพเจ้านั่งชั่วโมงเรียนมาก ทำให้ไม่มีเวลา ค้นคว้าในสำนักหอสมุดกลาง มหาวิทยาลัย รามคำแหง.....					
5. จำนวนที่นั่งอ่านในสำนักหอสมุดกลาง มหาวิทยาลัยรามคำแหงไม่เพียงพอ.....					
6. ห้องสมุดไม่มีสถานที่เป็นสัดส่วนสำหรับ การค้นคว้า.....					
7. ห้องสมุดมีหนังสือสาขาที่สนใจน้อย.....					
8. หนังสือวิชาการที่มีอยู่ในห้องสมุดไม่ทันสมัย.....					
9. ห้องสมุดให้ยืมหนังสือนอกเล่มเกินไป.....					
10. ระยะเวลาการให้ยืมหนังสือของห้องสมุด สั้นเกินไป.....					
11. บรรณารักษ์ไม่ให้ความสะดวกในการ ตอบคำถามและแนะนำ.....					
12. สำนักหอสมุดกลาง มหาวิทยาลัย รามคำแหง กำหนดอัตราค่าปรับหนังสือ เกินกำหนดสูงเกินไป.....					
13. ข้าพเจ้ามีความเห็นว่า จำนวนหนังสือพิมพ์ ไม่เพียงพอ.....					
14. วารสารที่เกี่ยวข้องกับวิชาที่เรียนมีน้อย.....					

15. ปัญหาอื่น ๆ (ถ้ามี) โปรดระบุ

15.1.....

.....

.....

15.2.....

.....

.....

15.3.....

.....

.....

ประวัติย่อของผู้วิจัย

ชื่อ นางสาวชัชดา ชื่อสกุล ไชคเหมาะ

เกิดวันที่ 5 เดือน พฤษภาคม พุทธศักราช 2494

สถานที่เกิด อำเภอกาญจนดิษฐ์ จังหวัดสุราษฎร์ธานี

สถานที่อยู่ปัจจุบัน 106/167 หมู่ 1 ถนนสุขุมวิท คลองกุ่ม

บางกะปิ กรุงเทพมหานคร 10230

ตำแหน่งหน้าที่การงานปัจจุบัน บรรณาธิการ 5

สถานที่ทำงานปัจจุบัน สำนักหอสมุดกลาง มหาวิทยาลัยรามคำแหง หัวหมาก

บางกะปิ กรุงเทพมหานคร 10240

ประวัติการศึกษา

พ.ศ. 2513

มัธยมศึกษาปีที่ 5 จากโรงเรียนเทพศิรินทร์วิทยาลัย

พ.ศ. 2517

ศศ.บ. (วิชาเอกบรรณารักษศาสตร์) จากมหาวิทยาลัย
รามคำแหง

พ.ศ. 2533

ศศ.ม. (วิชาเอกบรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์)
จากมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

16

กลวิธีศึกษาของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยรามคำแหง

บทคัดย่อ

ของ

สุชาดา โชคเหมาะ

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร

ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต วิชาเอกบรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์

กุมภาพันธ์ 2534

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาและเปรียบเทียบพฤติกรรมการเรียน การสอน และปัญหาการใช้กลวิธีศึกษาของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยรามคำแหง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ได้แก่ นักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยรามคำแหง โดยใช้วิธีสุ่มอย่างง่ายจากทุกคณะ จำนวนตามผลการเรียน คณะละ 70 คน รวมทั้งสิ้นจำนวน 490 คน เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล คือแบบสอบถาม สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย t -test และ F -test

ผลการวิจัย พบว่า

1. นักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหง มีพฤติกรรมการปฏิบัติในระดับมาก 5 พฤติกรรม คือ การเตรียมตัวสอบ การอ่านและทบทวน การฟัง การจัดการเวลา และการอ่านตามลำดับ ส่วนพฤติกรรมการปฏิบัติในระดับน้อย มีอยู่ 4 พฤติกรรม คือ การเข้าร่วมกิจกรรม การจดบันทึก การใช้แหล่งความรู้อื่น ๆ และการศึกษาค้นคว้าในห้องสมุด

2. นักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหงมีความแตกต่างกันในเรื่องของพฤติกรรมการเรียน ดังนี้

2.1 นักศึกษาที่ศึกษาต่างคณะกัน มีพฤติกรรมการเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2.2 ความแตกต่างของพฤติกรรมการเรียนเป็นรายคณะ นักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์ มีพฤติกรรมการเรียนแตกต่างกับนักศึกษาคณะนิติศาสตร์ และคณะศึกษาศาสตร์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. นักศึกษาที่มีผลการเรียนต่างกัน มีพฤติกรรมการเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4. นักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหงมีปัญหาเกี่ยวกับพฤติกรรมการเรียนในระดับมาก คือ การจดบันทึก และตำราเรียนของมหาวิทยาลัยรามคำแหงออกจำหน่ายล่าช้ากว่ากำหนด ส่วนปัญหาในระดับน้อย คือ สารส่งเข้าห้องสมุดบริการมีจำนวนน้อย

RAMKHAMHAENG UNIVERSITY UNDERGRADUATE STUDENTS' STUDY TECHNIQUES

AN ABSTRACT

BY

SUCHADA CHOKMOH

Presented in partial fulfillment of the requirements for the
Master of Arts degree in Library and Information Science
at Srinakharinwirot University

February 1991

This study aimed at the comparison of the study techniques of the under graduate students of Ramkhamhaeng University with regard to their learning achievements and the faculties they registered. Problems related to the use of study techniques were also pursued. The sample comprised 490 undergraduate students obtained by random sampling, 70 each from all faculties. The questionnaire was employed for data collection. Following statistics were used for data analysis : mean, t-test, and F-test.

Major findings were as follows.

1. Five most popular study techniques applied by Ramkhamhaeng University students were preparation for an examination, reading and reviewing, listening, scheduled study, and reading. The techniques used least were attending the activities, note taking, using outside resources, and studying in the library.

2. Considering the faculties where the students were attached to, it was found that :

2.1 Students from different faculties used different study techniques. The difference was statistically significant at .05 level.

2.2 Students of the Faculty of Science, the students of the Faculty of Education, and the students of the Faculty of Law used different study techniques. The difference was statistical significance at .05 level.

3. The students with different scholastic achievements used different study techniques. The difference was statistically significant at .05 level.

4. These problems concerning with study techniques were rated as highly problematic by Ramkhamhaeng University students, namely, note taking and late production of textbook. Other problems perceived to be of minor was inability of the librarian to answer students question inadequate abstract publications.